31991Q0704(02)

JEDNACÍ ŘÁD
SOUDNÍHO DVORA

Toto vydání zahrnuje:

Jednací řád Soudního dvora Evropských společenství ze dne 19. června 1991 (Úř. věst. L 176, 4.7.1991, s. 7 a Úř. věst. L 383, 29.12.1992 – opravy) a změny vyplývající z následujících aktů:

1. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 21. února 1995 (Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 61).

2. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 11. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 1 a Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72 – opravy).

3. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 16. května 2000 (Úř. věst. L 122, 24.5.2000, s. 43).

4. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 28. listopadu 2000 (Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 1).

5. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 3. dubna 2001 (Úř. věst. L 119, 27.4.2001, s. 1).

6. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 17. září 2002 (Úř. věst. L 272, 10.10.2002, s. 24 a Úř. věst. L 281, 19.10.2002, s. 24 – opravy).

7. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 8. dubna 2003 (Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 17).

8. Pozměněné rozhodnutí ze dne 10. června 2003 o svátcích připojené k jednacímu řádu (Úř. věst. L 172, 10.7.2003, s. 12).

9. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 19. dubna 2004 (Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 2).

10. Změny jednacího řádu Soudního dvora Evropských společenství ze dne 20. dubna 2004 (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 107).

Toto vydání nemá žádné právní účinky, a neobsahuje tedy preambuli.

Jednací řád
Soudního dvora Evropských společenství
ze dne 19. června 1991 [1]

OBSAH

ÚVODNÍ USTANOVENÍ (Článek 1)		5
HLAVA I	**ORGANIZACE SOUDNÍHO DVORA**	5
Kapitola 1	SOUDCI A GENERÁLNÍ ADVOKÁTI (Články 2 až 6)	5
Kapitola 2	PŘEDSEDA SOUDNÍHO DVORA A ZŘIZOVÁNÍ SENÁTŮ (Články 7 až 11)	6
Kapitola 2a	SOUDNÍ KOLEGIA (Články 11a až 11e)	7
Kapitola 3	SOUDNÍ KANCELÁŘ	8
Oddíl 1	– Vedoucí soudní kanceláře a jeho náměstci (Články 12 až 19)	8
Oddíl 2	– Obslužné útvary Soudního dvora (Články 20 až 23)	9
Kapitola 4	POMOCNÍ ZPRAVODAJOVÉ (Článek 24)	9
Kapitola 5	ČINNOST SOUDNÍHO DVORA (Články 25 až 28)	9
Kapitola 6	JAZYKOVÝ REŽIM (Články 29 až 31)	10
Kapitola 7	PRÁVA A POVINNOSTI ZMOCNĚNCŮ, PORADCŮ A ADVOKÁTŮ (Články 32 až 36)	11
HLAVA II	**ŘÍZENÍ**	12
Kapitola 1	PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ (Články 37 až 43)	12
Kapitola 1a	PŘEDBĚŽNÁ ZPRÁVA A PŘIDĚLOVÁNÍ VĚCÍ KOLEGIÍM (Články 44 a 44a)	13
Kapitola 2	DŮKAZNÍ A PŘÍPRAVNÁ OPATŘENÍ	14
Oddíl 1	– Provádění důkazů (Články 45 a 46)	14
Oddíl 2	– Předvolání a výslech svědků a znalců (Články 47 až 53)	14
Oddíl 3	– Ukončení dokazování (Článek 54)	15
Oddíl 4	– Přípravná opatření (Článek 54a)	15
Kapitola 3	ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ (Články 55 až 62)	16
Kapitola 3a	ZRYCHLENÁ ŘÍZENÍ (Článek 62a)	16
Kapitola 4	ROZSUDKY (Články 63 až 68)	16
Kapitola 5	NÁKLADY ŘÍZENÍ (Články 69 až 75)	17
Kapitola 6	BEZPLATNÁ PRÁVNÍ POMOC (Článek 76)	18
Kapitola 7	ZPĚTVZETÍ NÁVRHU (Články 77 až 78)	18
Kapitola 8	DORUČOVÁNÍ (Článek 79)	19
Kapitola 9	LHŮTY (Článek 80 až 82)	19
Kapitola 10	PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ (Článek 82a)	19
HLAVA III	**ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ**	20
Kapitola 1	ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ (Články 83 až 90)	20
Kapitola 2	NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ (Články 91 a 92)	21

[1] Úř. věst L 176, 4.7.1991, s. 7, s opravou v Úř. věst. L 383, 29.12.1992, s. 117, se změnami ze dne 21. února 1995 zveřejněnými v Úř. věst. L 44, 28.2.1995, s. 61, ze dne 11. března 1997 zveřejněnými v Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 1, s opravou v Úř. věst. L 351, 23.12.1997, s. 72, ze dne 16. května 2000 zveřejněnými v Úř. věst. L 122, 24.5.2000, s. 43, a ze dne 28. listopadu 2000 zveřejněnými v Úř. věst. L 322, 19.12.2000, s. 1, ze dne 3. dubna 2001 zveřejněnými v Úř. věst. L 119, 27.4.2001, s. 1, ze dne 17. září 2002 zveřejněnými v Úř. věst. L 272, 10.10.2002, s opravou v Úř. věst. L 281, 19.10.2002, s. 24, ze dne 8. dubna 2003 zveřejněnými v Úř. věst. L 147, 14.6.2003, s. 17, a pokud jde o přílohu k jednacímu řádu, rozhodnutí Soudního dvora ze dne 10. června 2003 zveřejněné v Úř. věst. L 172, 10.7.2003, s. 12, ze dne 19. dubna 2004 zveřejněnými v Úř. věst. L 132, 29.4.2004, s. 2 a ze dne 20. dubna 2004 zveřejněnými v Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 107.

Kapitola 3	VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ (Článek 93)	21
Kapitola 4	ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR (Článek 94)	22
Kapitola 5	(Články 95 a 96 zrušeny)	22
Kapitola 6	MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY	22
Oddíl 1	– Námitka třetí osoby (Článek 97)	22
Oddíl 2	– Obnova řízení (Články 98 až 100)	23
Kapitola 7	OPRAVNÉ PROSTŘEDKY PROTI ROZHODNUTÍM ROZHODČÍHO VÝBORU (Článek 101)	23
Kapitola 8	VÝKLAD ROZSUDKŮ (Článek 102)	23
Kapitola 9	ŘÍZENÍ O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE A JINÁ ŘÍZENÍ VE VĚCI VÝKLADU (Články 103 až 104a)	24
Kapitola 10	ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ PODLE ČLÁNKŮ 103 AŽ 105 SMLOUVY O ESAE (Články 105 a 106)	25
Kapitola 11	POSUDKY (Články 107 a 108) (Článek 109 zrušen)	25
Kapitola 12	ŽÁDOSTI O VÝKLAD PODLE ČLÁNKU 68 SMLOUVY O ES (Článek 109a)	25
Kapitola 13	ŘEŠENÍ SPORŮ PODLE ČLÁNKU 35 SMLOUVY O EU (Článek 109b)	25
HLAVA IV	**KASAČNÍ OPRAVNÝ PROSTŘEDEK PROTI ROZHODNUTÍM SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ (Články 110 až 123)**	26
HLAVA V	**ŘÍZENÍ UPRAVENÁ DOHODOU O EHP (Články 123a a 123b)**	27
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ (Články 124 až 127)		28
PŘÍLOHA	ROZHODNUTÍ O SVÁTCÍCH	29

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

V ustanoveních tohoto řádu se rozumí:

— „Smlouvou o EU“ Smlouva o Evropské unii,

— „Smlouvou o ES“ Smlouva o založení Evropského společenství,

— „Smlouvou o ESAE“ Smlouva o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

— „statutem“ Protokol o statutu Soudního dvora,

— „Dohodou o EHP“ Dohoda o Evropském hospodářském prostoru.

Pro účely tohoto řádu:

— se „orgány“ rozumějí orgány Společenství a instituce, které jsou založené Smlouvami nebo aktem přijatým k jejich provádění a které mohou být účastníky řízení před Soudním dvorem,

— se „Kontrolním úřadem ESVO“ rozumí kontrolní úřad uvedený v Dohodě o EHP.

HLAVA I

ORGANIZACE SOUDNÍHO DVORA

Kapitola 1

SOUDCI A GENERÁLNÍ ADVOKÁTI

Článek 2

Funkční období soudce začíná dnem stanoveným ve jmenovací listině. Nestanoví-li jmenovací listina takový den, začíná toto období dnem vystavení listiny.

Článek 3

1. Než se ujme své funkce, skládá soudce na prvním veřejném zasedání Soudního dvora, kterého se po svém jmenování účastní, tuto přísahu:

„Přísahám, že budu svoji funkci vykonávat nestranně a podle svého nejlepšího svědomí; přísahám, že budu zachovávat tajnost porad Soudního dvora.“

2. Bezprostředně po složení přísahy podepíše soudce prohlášení, kterým se slavnostně zavazuje během své funkce, jakož i po jejím ukončení, zachovávat povinnosti vyplývající ze své funkce, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo výhod po tomto ukončení funkce.

Článek 4

Má-li Soudní dvůr rozhodnout, zda soudce již nesplňuje požadované podmínky nebo neplní povinnosti vyplývající ze své funkce, vyzve předseda dotyčného soudce, aby se dostavil na neveřejné zasedání konané v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře a vyjádřil se k tomu.

Článek 5

Ustanovení článků 2, 3 a 4 se vztahují i na generální advokáty.

Článek 6

Pořadí soudců a generálních advokátů se nerozdílně stanoví podle délky výkonu funkce.

Při stejné délce této doby určuje pořadí věk.

Odstupujícím soudcům a generálním advokátům, kteří jsou opětovně jmenováni, se zachovává jejich předchozí pořadí.

Kapitola 2

PŘEDSEDA SOUDNÍHO DVORA A ZŘIZOVÁNÍ SENÁTŮ

Článek 7

1. Bezprostředně po částečné obměně uvedené v článku 223 Smlouvy o ES a článku 139 Smlouvy o ESAE volí soudci ze svého středu předsedu Soudního dvora na dobu tří let.

2. Uvolní-li se funkce předsedy Soudního dvora před řádným uplynutím funkčního období, zvolí Soudní dvůr nástupce pro zbývající část tohoto funkčního období.

3. Volba uvedená v tomto článku se provádí tajným hlasováním. Zvolen je soudce, který získá absolutní většinu hlasů. Nezíská-li žádný soudce absolutní většinu hlasů, koná se druhé kolo volby a zvolen je soudce, který získá nejvyšší počet hlasů. Při rovnosti počtu hlasů odevzdaných ve prospěch dvou nebo více soudců se za zvoleného považuje věkově nejstarší soudce.

Článek 8

Předseda řídí soudní činnost a správu Soudního dvora; předsedá jeho zasedáním a poradám na neveřejných zasedáních.

Článek 9

1. Soudní dvůr zřizuje senáty složené z pěti a tří soudců v souladu s článkem 16 statutu a rozhoduje o přidělení soudců k nim.

Přidělení soudců k senátům se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Jakmile byl podán návrh na zahájení řízení, přidělí předseda Soudního dvora věc jednomu ze senátů složených ze tří soudců pro případné provedení dokazování a určí některého soudce z uvedeného senátu jako soudce zpravodaje.

3. Ve věcech přidělených soudnímu kolegiu v souladu s čl. 44 odst. 3 výraz „Soudní dvůr“ v tomto řádu označuje toto kolegium.

4. Ve věcech přidělených senátu složenému z pěti nebo tří soudců vykonává pravomoci předsedy Soudního dvora předseda senátu.

Článek 10

1. Soudci volí neprodleně po zvolení předsedy Soudního dvora na dobu tří let předsedy senátů složených z pěti soudců.

Soudci volí na dobu jednoho roku předsedy senátů složených ze tří soudců.

Soudní dvůr jmenuje na dobu jednoho roku prvního generálního advokáta.

Použijí se ustanovení čl. 7 odst. 2 a 3.

Výsledky voleb a jmenování podle tohoto odstavce se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. První generální advokát rozhodne o přidělení věci některému generálnímu advokátovi neprodleně poté, kdy předseda Soudního dvora určí soudce zpravodaje. První generální advokát učiní nezbytná opatření v případě nepřítomnosti nebo překážky na straně generálního advokáta.

Článek 11

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy Soudního dvora nebo v případě, že funkce předsedy Soudního dvora není obsazena, zajišťuje předsednictví jeden z předsedů senátů složených z pěti soudců, podle pořadí stanoveného v článku 6.

Jsou-li dány překážky současně na straně předsedy Soudního dvora a předsedů senátů složených z pěti soudců nebo jsou-li jejich funkce současně neobsazeny, zajišťuje předsednictví jeden z předsedů senátů složených ze tří soudců, podle pořadí stanoveného v článku 6.

Jsou-li dány překážky současně na straně předsedy Soudního dvora a všech předsedů senátů nebo jsou-li jejich funkce současně neobsazeny, zajišťuje předsednictví některý z ostatních soudců podle pořadí stanoveného v článku 6.

Kapitola 2a

SOUDNÍ KOLEGIA

Článek 11a

Soudní dvůr zasedá v těchto kolegiích:

— plénu složeném ze všech soudců,

— velkém senátu složeném z třinácti soudců podle článku 11b,

— senátech složených z pěti nebo tří soudců podle článku 11c.

Článek 11b

1. Pro všechny věci se velký senát skládá z předsedy Soudního dvora, předsedů senátů složených z pěti soudců, soudce zpravodaje a ze soudců v počtu potřebném k dosažení celkového počtu třináct. Posledně uvedení soudci jsou určeni podle seznamu uvedeného v odstavci 2 a podle pořadí v něm, přičemž výchozí bod seznamu se na každé všeobecné schůzi Soudního dvora posune o jedno jméno.

2. Po volbě předsedy Soudního dvora a předsedů senátů složených z pěti soudců se sestaví seznam ostatních soudců pro účely sestavení velkého senátu. Tento seznam se střídavě řídí pořadím stanoveným podle článku 6 a pořadím opačným: prvním soudcem na tomto seznamu je první soudce podle pořadí stanoveného ve zmíněném článku, druhým soudcem na seznamu je poslední podle uvedeného pořadí, třetím soudcem je druhý podle uvedeného pořadí, čtvrtým soudcem je předposlední podle uvedeného pořadí a tak dále.

Tento seznam se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11c

1. Pro všechny věci se senáty složené z pěti soudců a ze tří soudců skládají z předsedy senátu, soudce zpravodaje a soudců v počtu potřebném k dosažení požadovaného počtu soudců. Posledně uvedení soudci jsou určeni podle seznamů uvedených v odstavci 2 a podle pořadí v nich, přičemž výchozí bod seznamů se na každé všeobecné schůzi Soudního dvora posune o jedno jméno.

2. Pro sestavení senátů složených z pěti soudců se po zvolení předsedů těchto senátů sestaví seznamy všech soudců přidělených k dotyčnému senátu, kromě jeho předsedy. Tyto seznamy se sestavují stejným způsobem jako seznam uvedený v čl. 11b odst. 2.

Pro sestavení senátů složených ze tří soudců se po zvolení předsedů těchto senátů sestaví seznamy všech soudců přidělených k dotyčnému senátu, kromě jeho předsedy. Tyto seznamy se sestavují podle pořadí stanoveného v článku 6.

Seznamy uvedené v tomto odstavci se zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 11d

Jestliže Soudní dvůr usoudí, že několik věcí má být rozhodováno společně stejným kolegiem, je jeho složení takové, jaké bylo stanoveno pro věc, v níž se Soudní dvůr předběžnou zprávou zabýval nejdříve.

Článek 11e

V případě překážky na straně člena kolegia nahradí takového člena soudce určený podle pořadí odpovídajícího seznamům uvedeným v čl. 11b odst. 2 nebo čl. 11c odst. 2.

V případě překážky na straně předsedy Soudního dvora je funkce předsedy velkého senátu vykonávána podle ustanovení článku 11.

V případě překážky na straně předsedy senátu složeného z pěti soudců vykonává funkci předsedy senátu některý předseda senátu složeného ze tří soudců, určený případně podle pořadí stanoveného v článku 6, nebo, jestliže předseda senátu složeného ze tří soudců není členem dotyčného kolegia, jeden z ostatních soudců podle pořadí stanoveného v článku 6.

V případě překážky na straně předsedy senátu složeného ze tří soudců vykonává funkci předsedy senátu soudce tohoto kolegia určený podle pořadí stanoveného v článku 6.

Kapitola 3

SOUDNÍ KANCELÁŘ

Oddíl 1 – Vedoucí soudní kanceláře a jeho náměstci

Článek 12

1. Soudní dvůr jmenuje vedoucího soudní kanceláře.

Dva týdny před stanoveným datem jmenování informuje předseda členy Soudního dvora o došlých žádostech uchazečů.

2. Žádost uchazeče musí obsahovat přesné údaje o věku, státní příslušnosti, stupni ukončeného vysokoškolského vzdělání, jazykových znalostech, současném, jakož i předchozích zaměstnáních, popřípadě o zkušenostech kandidáta v oblastech soudní a mezinárodní.

3. Jmenování probíhá podle postupu stanoveného v čl. 7 odst. 3.

4. Vedoucí soudní kanceláře je jmenován na dobu šesti let. Může být jmenován opětovně.

5. Na vedoucího soudní kanceláře se vztahují ustanovení článku 3.

6. Vedoucí soudní kanceláře může být zbaven funkce pouze tehdy, přestane-li splňovat požadované podmínky nebo plnit povinnosti vyplývající ze své funkce; Soudní dvůr rozhodne poté, kdy poskytl vedoucímu soudní kanceláře možnost vyjádřit se.

7. Uvolní-li se funkce vedoucího soudní kanceláře před řádným uplynutím funkčního období, jmenuje Soudní dvůr nového vedoucího soudní kanceláře na dobu šesti let.

Článek 13

Soudní dvůr může s použitím postupu pro jmenování vedoucího soudní kanceláře jmenovat jednoho nebo více jeho náměstků, kteří vedoucímu soudní kanceláře vypomáhají a zastupují jej v mezích stanovených v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 15.

Článek 14

Jsou-li vedoucí soudní kanceláře a jeho náměstci nepřítomni nebo je-li dána překážka na jejich straně, nebo jsou-li jejich funkce neobsazeny, určí předseda Soudního dvora úředníky nebo zaměstnance, aby dočasně vykonávali činnost vedoucího soudní kanceláře.

Článek 15

Soudní dvůr schvaluje na návrh svého předsedy pokyny pro vedoucího soudní kanceláře.

Článek 16

1. Soudní kancelář vede v rámci odpovědnosti vedoucího soudní kanceláře rejstřík parafovaný předsedou, do kterého se postupně zapisují všechna podání a přílohy k nim v pořadí, v jakém došly.

2. Poznámku o zápisu do rejstříku vyznačí vedoucí soudní kanceláře na prvopisu a na žádost účastníků řízení i na stejnopisech, které mu k tomu účelu předložili.

3. Zápisy do rejstříku a poznámky uvedené v předchozím odstavci se považují za veřejné listiny.

4. Pravidla pro vedení rejstříku jsou stanovena v pokynech pro vedoucího soudní kanceláře uvedených v článku 15.

5. Každý, kdo na tom má zájem, může nahlédnout do rejstříku v soudní kanceláři a po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře, stanoveného Soudním dvorem na návrh vedoucího soudní kanceláře, z něj obdržet opisy nebo výpisy.

Každý účastník řízení také může po zaplacení poplatku podle sazebníku kanceláře obdržet opisy podání, jakož i ověřené opisy rozsudků a usnesení.

6. Oznámení o každém návrhu na zahájení řízení se zveřejňuje v *Úředním věstníku Evropské unie* s uvedením data jeho zápisu do rejstříku, jména (názvu) a bydliště (sídla) účastníků řízení, předmětu sporu a návrhového žádání s uvedením důvodů a hlavních argumentů na jejich podporu.

7. Nejsou-li Rada nebo Komise účastníky řízení, zašle jim Soudní dvůr stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi s výjimkou jejich příloh, aby měl dotyčný orgán možnost posoudit, zda je namítána nepoužitelnost některého jeho právního aktu ve smyslu článku 241 Smlouvy o ES nebo článku 156 Smlouvy o ESAE. Stejnopisy žaloby a žalobní odpovědi jsou stejným způsobem zaslány Evropskému parlamentu, tak aby mohl posoudit, zda je ve smyslu článku 241 Smlouvy o ES namítána nepoužitelnost právního aktu vydaného společně uvedeným orgánem a Radou.

Článek 17

1. Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za přijímání, předávání a úschovu všech písemností, jakož i za doručování stanovené tímto řádem.

2. Vedoucí soudní kanceláře je nápomocen Soudnímu dvoru, jeho předsedovi, předsedům senátů, jakož i soudcům, při provádění veškerých úředních úkonů.

Článek 18

Vedoucí soudní kanceláře uchovává pečetě. Je odpovědný za archiv a dbá na zveřejňování publikací Soudního dvora.

Článek 19

S výhradou ustanovení článků 4 a 27 se vedoucí soudní kanceláře účastní všech zasedání Soudního dvora a senátů.

Oddíl 2 – Obslužné útvary Soudního dvora

Článek 20

1. Úředníci a ostatní zaměstnanci Soudního dvora jsou jmenováni v souladu se služebním řádem.

2. Úředníci skládají před svým nástupem do funkce před předsedou za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře tuto přísahu:

„Přísahám, že funkce, které mi byly svěřeny Soudním dvorem Evropských společenství, budu vykonávat čestně a podle svého nejlepšího svědomí a budu zachovávat povinnost mlčenlivosti."

Článek 21

Soudní dvůr na návrh vedoucího soudní kanceláře ustavuje nebo mění organizační strukturu svých obslužných útvarů.

Článek 22

Soudní dvůr zřizuje útvar poskytující překladatelské a tlumočnické služby složený z odborníků, kteří mají odpovídající právní vzdělání a důkladnou znalost několika úředních jazyků Soudního dvora.

Článek 23

Vedoucí soudní kanceláře je z úřední moci předsedy odpovědný za správu Soudního dvora, jeho finanční řízení a účetnictví; pomáhá mu při tom řídící úředník.

Kapitola 4

POMOCNÍ ZPRAVODAJOVÉ

Článek 24

1. Soudní dvůr navrhne v souladu s článkem 13 statutu jmenování pomocných zpravodajů, považuje-li to pro posouzení ve věcech jemu předložených za nezbytné.

2. Pomocní zpravodajové jsou zejména nápomocni předsedovi v řízení o předběžném opatření a soudcům zpravodajům při plnění jejich úkolů.

3. Při výkonu své funkce podléhají pomocní zpravodajové podle okolností buď předsedovi Soudního dvora, předsedovi senátu, nebo soudci zpravodajovi.

4. Před svým nástupem do funkce skládají pomocní zpravodajové před Soudním dvorem přísahu uvedenou v článku 3.

Kapitola 5

ČINNOST SOUDNÍHO DVORA

Článek 25

1. Den a hodinu zasedání velkého senátu a pléna stanoví předseda.

2. Den a hodinu zasedání senátů složených z pěti a tří soudců stanoví předseda příslušného senátu.

3. Soudní dvůr může konat jednotlivá zasedání jinde než v místě svého sídla.

Článek 26

1. Je-li z důvodu nepřítomnosti nebo překážky na straně některého ze soudců počet soudců sudý, neúčastní se porady soudce, který je ve smyslu článku 6 nejkratší dobu ve funkci, pokud ovšem není soudcem zpravodajem. V takovém případě se porady neúčastní soudce, který soudci zpravodaji v uvedeném pořadí bezprostředně předchází.

2. Zjistí-li se po svolání velkého senátu nebo pléna, že nebylo dosaženo počtu soudců potřebného pro jejich usnášeníschopnost podle čl. 17 třetího nebo čtvrtého pododstavce statutu, odročí předseda zasedání do doby, než je takového počtu dosaženo.

3. Nebylo-li v některém senátu složeném z pěti nebo tří soudců dosaženo počtu soudců potřebného pro jeho usnášeníschopnost podle čl. 17 druhého pododstavce statutu, a není-li možné nahradit podle článku 11e soudce, na jejichž straně je dána překážka, oznámí to předseda uvedeného senátu předsedovi Soudního dvora, který určí jiného soudce, aby byl senát doplněn.

Článek 27

1. Porady Soudního dvora se konají na neveřejném zasedání.

2. Porad se účastní pouze soudci, kteří byli přítomni ústní části řízení, popřípadě příslušný pomocný zpravodaj.

3. Každý soudce, který se účastní porady, vyjádří svůj názor a důvody na jeho podporu.

4. Kterýkoli soudce může požádat, aby před hlasováním byla jakákoliv otázka položena v jím zvoleném jazyce a byla písemně sdělena Soudnímu dvoru.

5. Závěry, na nichž se většina soudců po závěrečné rozpravě shodla, jsou pro rozhodnutí Soudního dvora určující. Soudci hlasují v opačném pořadí, než je pořadí stanovené v článku 6.

6. V případě rozdílných názorů na předmět, znění a pořadí otázek nebo na výklad hlasování rozhodne o těchto otázkách Soudní dvůr.

7. Generální advokáti se účastní porad Soudního dvora o správních záležitostech a hlasují. Přítomen je i vedoucí soudní kanceláře, nerozhodne-li Soudní dvůr jinak.

8. Zasedá-li Soudní dvůr v nepřítomnosti vedoucího soudní kanceláře, pověří Soudní dvůr soudce na nejnižším místě pořadí podle článku 6, aby, je-li to třeba, sepsal protokol, který podepisují předseda a uvedený soudce.

Článek 28

1. S výhradou zvláštního rozhodnutí Soudního dvora se soudní prázdniny stanovují takto:

— od 18. prosince do 10. ledna,

— od neděle před Velikonocemi do druhé neděle po Velikonocích,

— od 15. července do 15. září.

Předsednictví Soudního dvora je v průběhu soudních prázdnin zajišťováno v místě sídla Soudního dvora buď předsedou, který je ve spojení s vedoucím soudní kanceláře, nebo některým předsedou senátu nebo jiným soudcem, kterého předseda pověří zastupováním.

2. Předseda Soudního dvora může v naléhavém případě svolat soudce a generální advokáty i v průběhu soudních prázdnin.

3. Soudní dvůr dodržuje úřední svátky místa, v němž sídlí.

4. Soudní dvůr může v odůvodněných případech poskytnout kterémukoli soudci a generálnímu advokátovi dovolenou.

Kapitola 6

JAZYKOVÝ REŽIM

Článek 29

1. Jednacími jazyky jsou jazyky anglický, český, dánský, estonský, finský, francouzský, irský, italský, litevský, lotyšský, maďarský, maltský, německý, nizozemský, polský, portugalský, slovenský, slovinský, řecký, španělský a švédský.

2. Jednací jazyk volí žalobce s výhradou následujících ustanovení:

a) směřuje-li žaloba proti členskému státu nebo fyzické či právnické osobě některého členského státu, je jednacím jazykem úřední jazyk uvedeného státu; má-li takový stát více úředních jazyků, může žalobce zvolit ten z nich, jenž mu vyhovuje;

b) na základě společné žádosti účastníků řízení lze povolit, aby byl zcela nebo částečně používán některý jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku;

c) na žádost účastníka řízení a po vyslechnutí druhého účastníka řízení a generálního advokáta lze odchylně od ustanovení písmen a) a b) povolit, aby byl zcela nebo částečně používán jako jednací jazyk jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku; takovou žádost nemůže podat žádný orgán Evropských společenství.

V případech uvedených v článku 103 je jednacím jazykem jazyk vnitrostátního soudu, který požádá Soudní dvůr o rozhodnutí. Na základě náležitě odůvodněné žádosti jednoho z účastníků původního řízení a po vyslechnutí druhého účastníka původního řízení a generálního advokáta lze pro ústní část řízení povolit, aby byl používán jiný z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

O výše uvedených žádostech může rozhodnout předseda; předseda může a, pokud chce žádosti vyhovět i bez souhlasu všech účastníků řízení, musí předat žádost k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

3. Jednací jazyk se používá zejména ve spisech a řečech účastníků řízení včetně všech přiložených písemností a dokumentů, jakož i v protokolech a rozhodnutích Soudního dvora.

Veškeré písemnosti a dokumenty, které jsou vyhotoveny v jiném jazyce, musí být opatřeny překladem do jednacího jazyka.

Jsou-li písemnosti nebo dokumenty obsáhlé, může se překlad omezit na výňatky. Soudní dvůr však může kdykoliv z vlastního

podnětu nebo na žádost účastníka řízení požadovat předložení rozsáhlejšího nebo úplného překladu.

Odchylně od předchozích ustanovení je členský stát oprávněn používat vlastní úřední jazyk, vstoupí-li jako vedlejší účastník do řízení před Soudním dvorem nebo účastní-li se některého z řízení o předběžné otázce uvedených v článku 103. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

Státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO, lze povolit, aby používaly jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacího jazyka, vstoupí-li jako vedlejší účastníci do řízení před Soudním dvorem nebo účastní-li se některého z řízení o předběžné otázce uvedených v článku 23 statutu. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

Třetím státům, které se účastní řízení o předběžné otázce v souladu s čl. 23 čtvrtým pododstavcem statutu, lze povolit, aby používaly jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacího jazyka. Toto ustanovení se vztahuje jak na písemnosti, tak na ústní projevy. Vedoucí soudní kanceláře zajistí v každém takovém případě překlad do jednacího jazyka.

4. Prohlásí-li svědek nebo znalec, že není schopen dostatečně se vyjadřovat v jednom z jazyků uvedených v odstavci 1 tohoto článku, Soudní dvůr mu povolí, aby svůj projev přednesl v jiném jazyce. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacího jazyka.

5. Předseda Soudního dvora a předsedové senátů při vedení jednání, soudce zpravodaj v předběžné zprávě a zprávě k jednání, soudci a generální advokáti při kladení otázek a generální advokáti ve svých stanoviscích mohou používat jeden z jazyků uvedených v odstavci 1, který je odlišný od jednacího jazyka. Vedoucí soudní kanceláře zajistí překlad do jednacího jazyka.

Článek 30

1. Vedoucí soudní kanceláře dbá na to, aby na žádost kterékoli soudce, generálního advokáta nebo účastníka řízení bylo vše, co bylo řečeno či napsáno v průběhu řízení před Soudním dvorem, přeloženo do jazyků, které si tito žadatelé zvolí z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1.

2. Publikace Soudního dvora se vydávají v jazycích uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1.

Článek 31

Znění dokumentů vyhotovených v jednacím jazyce nebo případně v jiném jazyce povoleném podle článku 29 je rozhodné.

Kapitola 7

PRÁVA A POVINNOSTI ZMOCNĚNCŮ, PORADCŮ A ADVOKÁTŮ

Článek 32

1. Zmocněnci, poradci a advokáti, kteří vystupují před Soudním dvorem nebo před jiným soudním orgánem, na který se Soudní dvůr obrátil s dožádáním, požívají imunity, pokud jde o jejich ústní a písemná vyjádření týkající se věci nebo účastníků řízení.

2. Zmocněnci, poradci a advokáti navíc požívají následujících výsad a výhod:

a) veškeré písemnosti a dokumenty týkající se řízení nepodléhají prohlídce a nesmí být zabaveny. V případě pochybností mohou příslušníci celní správy nebo policie dotyčné písemnosti a dokumenty zapečetit; ty jsou poté neprodleně předány Soudnímu dvoru a za přítomnosti vedoucího soudní kanceláře a dotyčné osoby prověřeny;

b) zmocněnci, poradci a advokáti mají nárok na přidělení prostředků v zahraniční měně nezbytných k plnění svých úkolů;

c) zmocněnci, poradci a advokáti požívají svobody cestovat v míře nezbytné k plnění svých úkolů.

Článek 33

Oprávněné osoby mohou požívat výsad, imunit a výhod uvedených v článku 32 jen tehdy, když prokážou své postavení:

a) zmocněnci úředním dokladem vystaveným účastníkem, za kterého jednají, a jenž neprodleně doručí jeho opis vedoucímu soudní kanceláře;

b) poradci a advokáti průkazem podepsaným vedoucím soudní kanceláře. Platnost tohoto průkazu je omezena na určitou dobu; ta může být prodloužena nebo zkrácena podle délky řízení.

Článek 34

Výsady, imunity a výhody uvedené v článku 32 se přiznávají výhradně v zájmu řádného průběhu řízení.

Soudní dvůr může odejmout imunitu, usoudí-li, že se tím nenaruší řádný průběh řízení.

Článek 35

1. Poradce nebo advokát, jehož chování ve vztahu k Soudnímu dvoru, soudci, generálnímu advokátovi nebo vedoucímu soudní kanceláře se neslučuje s důstojností Soudního dvora nebo který užívá práv spojených s jeho funkcí k jiným účelům, než pro které mu byla přiznána, může být kdykoli z řízení vyloučen usnesením Soudního dvora po vyslechnutí generálního advokáta, přičemž dotyčnému je poskytnuta příležitost k obhajobě.

Toto usnesení je ihned vykonatelné.

2. Jsou-li poradce nebo advokát vyloučeni z řízení, řízení se přerušuje na dobu stanovenou předsedou k tomu, aby si dotčený účastník řízení mohl zvolit jiného poradce nebo advokáta.

3. Rozhodnutí přijatá podle ustanovení tohoto článku mohou být zrušena.

Článek 36

Ustanovení této kapitoly se vztahují i na vysokoškolské učitele, kteří mají právo vystupovat před Soudním dvorem v souladu s článkem 19 statutu.

HLAVA II

ŘÍZENÍ

Kapitola 1

PÍSEMNÁ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 37

1. Prvopis každého podání musí být podepsán zmocněncem nebo advokátem účastníka řízení.

Tento prvopis a všechny přílohy v něm uvedené se předkládají společně s pěti stejnopisy pro Soudní dvůr a se stejnopisem pro každého z účastníků řízení. Stejnopisy osvědčuje účastník řízení, který je předkládá.

2. Orgány musí navíc předložit ve lhůtách stanovených Soudním dvorem překlad každého podání do ostatních jazyků uvedených v článku 1 nařízení Rady č. 1. Použije se přitom odst. 1 druhý pododstavec.

3. Každé podání musí být datováno. Pro počítání procesních lhůt je rozhodný pouze den doručení do soudní kanceláře.

4. Ke každému podání musí být přiložen spis obsahující písemnosti a dokumenty, na něž se účastník řízení odvolává, včetně jejich seznamu.

5. Jsou-li z důvodu obsáhlosti některé písemnosti nebo některého dokumentu přiloženy k podání pouze výňatky z nich, uloží se celá písemnost nebo celý dokument anebo jejich úplný opis v soudní kanceláři.

6. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavců 1 až 5, je den, kdy je stejnopis podepsaného prvopisu podání, včetně seznamu písemností a dokumentů uvedeného v odstavci 4, doručen do kanceláře telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, jímž Soudní dvůr disponuje, rozhodný pro účely zachování procesních lhůt, a to za podmínky, že podepsaný prvopis podání, spolu s přílohami a stejnopisy uvedenými v odst. 1 druhém pododstavci, je doručen do kanceláře do deseti dnů poté.

Článek 38

1. Žaloba uvedená v článku 21 statutu musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) žalobce;

b) označení strany, proti níž žaloba směřuje;

c) předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů;

d) návrhové žádání žalobce;

e) popřípadě označení důkazů.

2. Pro účely řízení obsahuje žaloba doručovací adresu v místě sídla Soudního dvora. Uvede se rovněž jméno zmocněné osoby, která souhlasila s tím, že jí budou všechny doručované písemnosti doručovány.

Navíc k doručovací adrese uvedené v prvním pododstavci nebo namísto ní může žaloba uvést, že advokát nebo zmocněnec souhlasí s doručováním telefaxem nebo jiným technickým prostředkem.

Pokud žaloba nesplňuje podmínky uvedené v prvním a druhém pododstavci, jsou všechny doručované písemnosti pro účely řízení pro dotyčného účastníka do doby, než je uvedený nedostatek odstraněn, zasílány doporučenou poštovní zásilkou adresovanou zmocněnci nebo advokátovi uvedeného účastníka řízení. Odchylně od čl. 79 odst. 1 se za řádné doručení považuje uložení doporučené zásilky u pošty v místě sídla Soudního dvora.

3. Advokát, který vystupuje jako poradce nebo zástupce účastníka řízení, musí v kanceláři uložit potvrzení, že je oprávněn působit jako právní zástupce před soudem členského státu nebo jiného státu, který je stranou Dohody o EHP.

4. K žalobě se případně přikládají písemnosti uvedené v čl. 21 druhém pododstavci statutu.

5. Je-li žalobce právnickou osobou soukromého práva, přikládá k žalobě rovněž:

a) své stanovy nebo výpis z poslední doby z obchodního rejstříku nebo z rejstříku sdružení nebo jakýkoliv jiný důkaz o své právní existenci;

b) důkaz o tom, že procesní plná moc jeho advokátovi byla řádně udělena orgánem k tomu oprávněným.

6. K žalobám podávaným podle článků 238 a 239 Smlouvy o ES a článků 153 a 154 Smlouvy o ESAE se přikládá podle okolností vyhotovení rozhodčí doložky, která je součástí veřejnoprávní nebo soukromoprávní smlouvy uzavřené Společenstvími nebo jejich jménem anebo vyhotovení rozhodčí smlouvy mezi dotčenými členskými státy.

7. Nesplňuje-li žaloba podmínky stanovené v odstavcích 3 až 6 tohoto článku, určí vedoucí soudní kanceláře žalobci přiměřenou lhůtu k tomu, aby vady žaloby odstranil nebo předložil výše uvedené písemnosti. Nedojde-li v určené lhůtě k odstranění vad či k předložení požadovaných písemností, rozhodne Soudní dvůr

po vyslechnutí generálního advokáta, zda nedodržení těchto formálních podmínek činí žalobu nepřípustnou.

Článek 39

Žaloba se doručuje žalovanému. V případě uvedeném v čl. 38 odst. 7 je doručení provedeno, jakmile jsou odstraněny vady nebo jakmile Soudní dvůr prohlásí, že žaloba je přípustná pokud jde o formální podmínky podle článku 38.

Článek 40

1. Ve lhůtě jednoho měsíce po doručení žaloby podá žalovaný žalobní odpověď, která musí obsahovat:

a) jeho jméno (název) a bydliště (sídlo);

b) skutkové a právní argumenty;

c) návrhové žádání žalovaného;

d) označení navrhovaných důkazů.

Použijí se ustanovení čl. 38 odst. 2 až 5.

2. Předseda může k odůvodněné žádosti žalovaného prodloužit lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku .

Článek 41

1. Žaloba a žalobní odpověď mohou být doplněny replikou žalobce a duplikou žalovaného.

2. Předseda určí lhůtu, v níž mají být tato podání předložena.

Článek 42

1. Účastníci řízení mohou v replice a v duplice navrhnout na podporu své argumentace další důkazy. Musí však odůvodnit toto prodlení.

2. Nové důvody nelze předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení.

Předloží-li účastník v průběhu řízení nový důvod podle předchozího pododstavce, může předseda po uplynutí běžných procesních lhůt určit na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta druhému účastníku řízení lhůtu k tomu, aby se k takovému důvodu vyjádřil.

O přípustnosti důvodu se rozhoduje až v rámci konečného rozsudku.

Článek 43

Po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta, a jestliže již došlo k přidělení podle čl. 10 odst. 2, může předseda kdykoliv nařídit spojení několika věcí týkajících se téhož předmětu pro účely písemné nebo ústní části řízení nebo rozsudku, jímž se končí řízení, a to z důvodu, že tyto věci spolu souvisí. Věci mohou být později vyloučeny k samostatnému řízení. Předseda může předat tyto otázky k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

Kapitola 1a

PŘEDBĚŽNÁ ZPRÁVA A PŘIDĚLOVÁNÍ VĚCÍ KOLEGIÍM

Článek 44

1. Předseda stanoví den, ke kterému soudce zpravodaj předloží všeobecné schůzi Soudního dvora předběžnou zprávu, podle okolností:

a) po podání dupliky;

b) pokud nebyly replika nebo duplika podány, po uplynutí lhůty určené v souladu s čl. 41 odst. 2;

c) poté, kdy se dotyčný účastník řízení výslovně vzdal práva podat repliku nebo dupliku;

d) při použití zrychleného řízení uvedeného v článku 62a poté, kdy předseda stanoví den jednání.

2. Předběžná zpráva zahrnuje návrhy, zda je třeba provést dokazování nebo jiné přípravné úkony a jakému kolegiu je vhodné věc přidělit. Zpráva také zahrnuje případné návrhy soudce zpravodaje na upuštění od jednání v souladu s článkem 44a, jakož i na upuštění od stanoviska generálního advokáta na základě čl. 20 pátého pododstavce statutu.

Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta rozhodne o návrzích soudce zpravodaje.

3. Soudní dvůr přidělí senátům složeným z pěti nebo tří soudců všechny věci, které jsou mu předloženy, pokud složitost nebo důležitost dané věci nebo zvláštní okolnosti nevyžadují, aby byla přidělena velkému senátu.

Věc ale nesmí být přidělena senátu složenému z pěti nebo tří soudců, jestliže členský stát nebo orgán Společenství, který je účastníkem řízení, požádal, aby o dotyčné věci rozhodl velký senát. Pro účely tohoto ustanovení se za účastníka řízení považuje každý členský stát nebo každý orgán, který je účastníkem nebo vedlejším účastníkem řízení nebo který předložil písemná vyjádření v rámci některého z řízení o předběžné otázce uvedených v článku 103. Žádost uvedenou v tomto pododstavci nelze podat ve sporech mezi Společenstvími a jejich zaměstnanci.

Soudní dvůr zasedá v plénu vždy při projednávání věci na základě ustanovení uvedených v čl. 16 čtvrtém pododstavci statutu. Plénu může věc přidělit dále tehdy, jestliže má podle čl. 16 pátého pododstavce statutu za to, že dotyčná věc má mimořádnou důležitost.

4. Kolegium, kterému byla věc přidělena, může v kterémkoli stádiu řízení vrátit tuto věc Soudnímu dvoru s tím, aby byla znovu přidělena kolegiu složenému z většího počtu soudců.

5. Je-li zahájeno dokazování, příslušné kolegium jím může, pokud jej neprovede samo, pověřit senát uvedený v čl. 9 odst. 2.

Je-li ústní část řízení zahájena bez dokazování, stanoví den jejího zahájení předseda příslušného kolegia.

Článek 44a

Aniž jsou tím dotčena zvláštní ustanovení tohoto řádu, zahrnuje řízení před Soudním dvorem rovněž ústní část. Soudní dvůr však může po předložení spisů podle čl. 40 odst. 1, popřípadě čl. 41 odst. 1, na základě zprávy soudce zpravodaje, po vyslechnutí generálního advokáta a pokud žádný z účastníků řízení nepodá žádost s důvody, pro které si přeje být vyslechnut, rozhodnout jinak. Žádost musí být podána ve lhůtě jednoho měsíce od sdělení účastníku, že písemná část řízení byla ukončena. Předseda může tuto lhůtu prodloužit.

Kapitola 2

DŮKAZNÍ A PŘÍPRAVNÁ OPATŘENÍ

Oddíl 1 – Provádění důkazů

Článek 45

1. Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta určí usnesením dokazované skutečnosti a vhodné důkazní prostředky. Dříve, než Soudní dvůr rozhodne o provedení důkazů podle odst. 2 písm. c), d) a e), jsou slyšeni účastníci řízení.

Usnesení se doručuje účastníkům řízení.

2. Aniž jsou tím dotčena ustanovení článků 24 a 25 statutu, lze dokazování provést:

a) předvoláním účastníků řízení;

b) vyžádáním sdělení informací a předložením listin;

c) výslechem svědků;

d) znaleckým posudkem;

e) ohledáním místa nebo předmětu.

3. Soudní dvůr přikročí k nařízenému provádění důkazů sám nebo tím pověří soudce zpravodaje.

Generální advokát se účastní provádění důkazů.

4. Mohou být předkládány protidůkazy a lze rozšířit původní důkazní návrhy.

Článek 46

1. Senát pověřený dokazováním vykonává pravomoci svěřené Soudnímu dvoru články 45 a 47 až 53; pravomoci svěřené předsedovi Soudního dvora vykonává předseda senátu.

2. Články 56 a 57 se použijí na řízení před senátem.

3. Účastníci řízení mohou být přítomni provádění důkazů.

Oddíl 2 – Předvolání a výslech svědků a znalců

Článek 47

1. Soudní dvůr může bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení po vyslechnutí generálního advokáta nařídit, aby určité skutečnosti byly zjištěny výslechem svědků. Dokazované skutečnosti se uvádějí v usnesení Soudního dvora.

Soudní dvůr může předvolat svědky bez návrhu nebo na návrh účastníků řízení či generálního advokáta.

Účastník řízení ve své žádosti o výslech svědka přesně uvede, kterých skutečností se má výslech týkat a z jakých důvodů má být svědek vyslechnut.

2. Svědkové jsou předvoláni na základě usnesení Soudního dvora, které obsahuje:

a) příjmení, jméno, postavení a bydliště svědků;

b) uvedení skutečností, k nimž budou svědkové vyslechnuti;

c) případně odkaz na opatření Soudního dvora v otázkách náhrady výdajů vzniklých svědkům a na tresty, které lze svědkům uložit, pokud se nedostaví.

Toto usnesení se doručuje účastníkům řízení i svědkům.

3. Soudní dvůr může podmínit předvolání svědků, kteří mají být vyslechnuti na žádost účastníka řízení tím, že dotyčný účastník řízení složí do pokladny Soudního dvora peněžitou jistotu k pokrytí předpokládaných výdajů ve výši, kterou určí Soudní dvůr.

Svědci, kteří byli předvoláni bez návrhu, obdrží z pokladny Soudního dvora nezbytnou zálohu.

4. Předseda poučí svědka po ověření jeho totožnosti o tom, že bude muset potvrdit pravdivost své výpovědi způsobem, který stanoví tento řád.

Soudní dvůr svědka vyslechne poté, kdy k tomu předvolal účastníky řízení. Po ukončení výpovědi může předseda na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu klást svědkovi otázky.

Totéž mohou činit ostatní soudci a generální advokát.

Zástupci účastníků řízení mohou svědkům klást otázky s přivolením předsedy.

5. Po ukončení své výpovědi složí svědek tuto přísahu:

„Přísahám, že jsem řekl pravdu, celou pravdu a nic než pravdu."

Soudní dvůr může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy svědka upustit.

6. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje protokol, v němž jsou zachyceny výpovědi svědků.

Protokol podepíšou předseda nebo soudce zpravodaj pověřený výslechem a rovněž vedoucí soudní kanceláře. Dříve než ho podepíšou, musí být svědkovi dána možnost, aby obsah protokolu ověřil a podepsal jej.

Protokol je veřejnou listinou.

Článek 48

1. Řádně předvolaní svědci jsou povinni vyhovět předvolání a dostavit se k výslechu.

2. Nedostaví-li se řádně předvolaný svědek k Soudnímu dvoru, může mu Soudní dvůr uložit peněžitou pokutu až do výše 5 000 EUR ([1]) a nařídit nové předvolání svědka na jeho vlastní náklady.

Stejná pokuta může být uložena svědkovi, který nedůvodně odepře výpověď, odmítne složit přísahu, případně učinit místopřísežné prohlášení.

3. Svědkovi, který předloží odůvodněnou omluvu, může Soudní dvůr pokutu prominout. Pokutu lze na žádost svědka snížit, pokud prokáže, že pokuta je neúměrná jeho příjmům.

4. Nucený výkon rozhodnutí o uložení pokuty nebo o jiných opatřeních vydaných podle tohoto článku se provádí v souladu s ustanoveními článků 244 a 256 Smlouvy o ES a článků 159 a 164 Smlouvy o ESAE.

Článek 49

1. Soudní dvůr může nařídit vypracování znaleckého posudku. Usnesení, kterým je znalec ustanoven, vymezí jeho úkol a určí lhůtu k odevzdání posudku.

2. Znalec obdrží stejnopis usnesení i veškerou dokumentaci nezbytnou k provedení svého úkolu. Podléhá soudci zpravodaji, který může být přítomen znaleckému šetření a je průběžně informován o pokroku při plnění úkolu, který byl znalci uložen.

Soudní dvůr může požadovat, aby účastníci řízení nebo některý z nich složili peněžitou jistotu k pokrytí nákladů na vypracování znaleckého posudku.

3. Soudní dvůr může na žádost znalce nařídit výslech svědků, kteří jsou vyslechnuti v souladu s ustanoveními článku 47.

4. Znalec se může vyjádřit pouze k bodům, které mu byly v zadání výslovně označeny.

5. Soudní dvůr může nařídit výslech znalce poté, kdy znalec odevzdal posudek a kdy k jeho výslechu předvolal účastníky řízení.

Zástupci účastníků řízení mohou klást znalci otázky s přivolením předsedy.

6. Po odevzdání posudku složí znalec před Soudním dvorem tuto přísahu:

„Přísahám, že jsem svůj úkol splnil podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně."

Soudní dvůr může po vyslechnutí účastníků řízení od přísahy znalce upustit.

([1]) Viz nařízení Rady (ES) č. 1103/97, článek 2, Úř. věst. L 162, 19.6.1997, s. 1, Zvl. vyd. 10/01, s. 81.

Článek 50

1. Vysloví-li se některý účastník řízení proti svědkovi nebo znalci z důvodů jeho nezpůsobilosti, nevěrohodnosti či z kteréhokoli jiného důvodu nebo odmítnou-li svědek či znalec vypovídat, složit přísahu nebo učinit místopřísežné prohlášení, rozhodne o tom Soudní dvůr.

2. Námitka ohledně svědka nebo znalce musí být vznesena ve lhůtě dvou týdnů poté, kdy bylo doručeno usnesení o předvolání svědka nebo o ustanovení znalce; prohlášení o námitce musí být odůvodněno a obsahovat označení důkazů.

Článek 51

1. Svědci a znalci mají právo na náhradu výdajů na cestu a pobyt. Pokladna Soudního dvora jim může na tyto výdaje poskytnout zálohu.

2. Svědci mají dále právo na náhradu ušlého výdělku a znalci na odměnu za svou práci. Pokladna Soudního dvora vyplácí svědkům a znalcům tyto náhrady poté, kdy splnili své povinnosti.

Článek 52

Soudní dvůr může na návrh účastníků řízení nebo bez návrhu dožádat o provedení výslechu svědků nebo znalců za podmínek, které budou stanoveny v doplňkovém řádu uvedeném v článku 125.

Článek 53

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Soudního dvora nahlížet do veškerých protokolů a znaleckých posudků a obdržet na své náklady jejich opis.

Oddíl 3 – Ukončení dokazování

Článek 54

Neurčí-li Soudní dvůr účastníkům řízení lhůtu, v níž mohou předložit písemná vyjádření, stanoví předseda den zahájení ústní části řízení poté, kdy bylo ukončeno dokazování.

Byla-li určena lhůta k předložení písemných vyjádření, stanoví předseda den zahájení ústní části řízení poté, kdy tato lhůta uplynula.

Oddíl 4 – Přípravná opatření

Článek 54a

Soudce zpravodaj a generální advokát mohou požádat účastníky řízení, aby ve stanovené lhůtě předložili všechny údaje týkající se rozhodných skutečností, veškeré dokumenty nebo kterékoli jiné údaje, které považují za rozhodné. Poskytnuté odpovědi a dokumenty se předají ostatním účastníkům řízení.

Kapitola 3

ÚSTNÍ ČÁST ŘÍZENÍ

Článek 55

1. Aniž by to bylo na újmu přednosti rozhodnutí učiněných podle článku 85, projedná Soudní dvůr věci, jež mu napadly, v pořadí, v němž bylo ukončeno dokazování. Uzavře-li se dokazování v několika věcech současně, určí se pořadí jejich projednání podle dne zápisu do rejstříku návrhů.

2. Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti rozhodnout o přednostním projednání věci.

Předseda může s ohledem na zvláštní okolnosti po vyslechnutí účastníků řízení a generálního advokáta rozhodnout bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení o pozdějším projednání věci. Předseda může vyhovět společnému návrhu účastníků řízení na pozdější projednání věci.

Článek 56

1. Jednání zahajuje a řídí předseda, který odpovídá za pořádek při jednání.

2. Jestliže bylo ve věci jednáno s vyloučením veřejnosti, obsah takového jednání se nezveřejňuje.

Článek 57

Předseda může v průběhu jednání klást otázky zmocněncům, poradcům nebo advokátům účastníků řízení.

Ostatní soudci a generální advokát mohou činit totéž.

Článek 58

Účastníci řízení mohou před Soudním dvorem vystupovat pouze prostřednictvím svého zmocněnce, poradce nebo advokáta.

Článek 59

1. Na závěr ústní části řízení přednese generální advokát své stanovisko s odůvodněním.

2. Po přednesení stanoviska generálního advokáta prohlásí předseda ústní část řízení za skončenou.

Článek 60

V souladu s čl. 45 odst. 1 může Soudní dvůr kdykoli po vyslechnutí generálního advokáta nařídit provedení důkazu nebo opakování a rozšíření předchozího dokazování. Může provedením nařízených úkonů pověřit senát nebo soudce zpravodaje.

Článek 61

Soudní dvůr může po vyslechnutí generálního advokáta nařídit znovuotevření ústní části řízení.

Článek 62

1. Vedoucí soudní kanceláře pořizuje o každém jednání protokol. Tento protokol podepisují předseda a vedoucí soudní kanceláře. Protokol je veřejnou listinou.

2. Účastníci řízení mohou v kanceláři Soudního dvora nahlížet do veškerých protokolů a obdržet na své náklady jejich opis.

Kapitola 3a

ZRYCHLENÁ ŘÍZENÍ

Článek 62a

1. K žádosti žalobce nebo žalovaného může předseda výjimečně, na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí druhého účastníka řízení i generálního advokáta, rozhodnout o tom, že věc bude projednána ve zrychleném řízení odchylně od ustanovení tohoto řádu, pokud její obzvláštní naléhavost vyžaduje, aby Soudní dvůr rozhodl co nejdříve.

Návrh, aby byla věc projednána ve zrychleném řízení, se předkládá samostatným podáním současně s žalobou nebo s žalobní odpovědí.

2. V rámci zrychleného řízení lze žalobu a žalobní odpověď doplnit replikou a duplikou pouze tehdy, pokládá-li to předseda za nezbytné.

Vedlejší účastník může předložit vyjádření vedlejšího účastníka pouze tehdy, pokládá-li to předseda za nezbytné.

3. Jakmile došla žalobní odpověď nebo, v případě, že bylo rozhodnutí o projednání věci ve zrychleném řízení učiněno až poté, kdy žalobní odpověď došla, jakmile o tom bylo rozhodnuto, předseda stanoví den jednání, který je neprodleně sdělen účastníkům řízení. Může odročit jednání, vyžaduje-li to provádění důkazů nebo jiných přípravných opatření.

Aniž by tím byl dotčen článek 42, účastníci řízení mohou v průběhu ústní části řízení doplňovat své argumenty a označovat další důkazy. Musí prodlení s označením důkazů odůvodnit.

4. Soudní dvůr rozhodne po vyslechnutí generálního advokáta.

Kapitola 4

ROZSUDKY

Článek 63

Rozsudek obsahuje:

— údaj o tom, že byl vydán Soudním dvorem,

— datum vyhlášení,

— jména předsedy a zúčastněných soudců,

— jméno generálního advokáta,

— jméno vedoucího soudní kanceláře,

— označení účastníků řízení,

— jména zmocněnců, poradců a advokátů účastníků řízení,

— návrhové žádání účastníků řízení,

— údaj o vyslechnutí generálního advokáta,

— stručný popis skutkového stavu,

— odůvodnění,

— výrok včetně rozhodnutí o nákladech řízení.

Článek 64

1. Rozsudek se vyhlašuje na veřejném zasedání, na které byli předvoláni účastníci řízení.

2. Písemné vyhotovení rozsudku podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se opatřuje pečetí a ukládá se v kanceláři Soudního dvora; jeho ověřený stejnopis se doručuje všem účastníkům řízení.

3. Vedoucí soudní kanceláře označí na písemném vyhotovení rozsudku datum jeho vyhlášení.

Článek 65

Rozsudek nabývá právní moci dnem vyhlášení.

Článek 66

1. Aniž by tím byla dotčena ustanovení o výkladu rozsudků, může Soudní dvůr bez návrhu nebo na návrh účastníka řízení, byl-li tento návrh podán ve lhůtě dvou týdnů od vyhlášení rozsudku, opravit chyby v psaní, v počtech i zjevné nesprávnosti.

2. Účastníci řízení, řádně vyrozuměni vedoucím soudní kanceláře, mohou předložit ve lhůtě stanovené předsedou písemná vyjádření.

3. Soudní dvůr rozhoduje po vyslechnutí generálního advokáta na neveřejném zasedání.

4. Písemné vyhotovení opravného usnesení se připojuje k písemnému vyhotovení opraveného rozsudku. Na toto usnesení se odkáže na okraji písemného vyhotovení opraveného rozsudku.

Článek 67

Nerozhodl-li Soudní dvůr o některém dílčím bodu návrhového žádání účastníků řízení nebo o nákladech řízení, může kterýkoli účastník řízení do jednoho měsíce od doručení rozsudku navrhnout jeho doplnění.

Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda určí lhůtu k písemnému vyjádření.

Poté, kdy toto vyjádření dojde, rozhodne Soudní dvůr po vyslechnutí generálního advokáta současně o přípustnosti i důvodnosti návrhu.

Článek 68

Vydávání Sbírky rozhodnutí Soudního dvora zajišťuje vedoucí soudní kanceláře.

Kapitola 5

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 69

1. Soudní dvůr rozhoduje o nákladech řízení v rozsudku nebo usnesení, jímž končí řízení.

2. Účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

Je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Soudní dvůr o rozdělení nákladů.

3. Soudní dvůr může rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch, nebo pokud jsou k tomu dány výjimečné důvody.

Soudní dvůr může uložit účastníku, a to i když měl ve věci úspěch, náhradu nákladů, které uvedený účastník způsobil druhému účastníkovi řízení bezdůvodně nebo zlovolně.

4. Členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady.

Státy, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, i Kontrolní úřad ESVO nesou rovněž vlastní náklady, vstoupí-li do řízení jako vedlejší účastníci.

Soudní dvůr může rozhodnout, že vlastní náklady nesou i jiní vedlejší účastníci, než jsou účastníci uvedení v předchozích pododstavcích.

5. Vezme-li účastník řízení svoji žalobu nebo návrh zpět, uloží se mu náhrada nákladů řízení, jestliže to druhý účastník řízení požadoval ve svém vyjádření ke zpětvzetí. Nicméně na návrh účastníka, který oznámil zpětvzetí, se náhrada nákladů uloží druhému účastníku, odůvodňuje-li to chování tohoto druhého účastníka.

Dojde-li mezi účastníky řízení k dohodě o náhradě nákladů řízení, rozhodne se o nákladech v souladu s touto dohodou.

Nebyla-li náhrada nákladů požadována, nese každý účastník řízení vlastní náklady.

6. Není-li vydáno rozhodnutí ve věci samé, rozhodne o nákladech řízení Soudní dvůr dle volného uvážení.

Článek 70

Aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 69 odst. 3 druhého pododstavce, ve sporech mezi Společenstvími a jejich zaměstnanci nesou orgány vlastní náklady.

Článek 71

Náklady, které vznikly účastníku řízení při nuceném výkonu rozhodnutí, mu nahradí druhý účastník řízení podle sazebníku platného ve státě, kde se takový výkon uskutečnil.

Článek 72

Řízení před Soudním dvorem je bezplatné s výhradou těchto ustanovení:

a) vynaložil-li Soudní dvůr náklady, kterým bylo možno předejít, může po vyslechnutí generálního advokáta uložit jejich náhradu tomu účastníku řízení, který je způsobil;

b) náklady spojené s pořizováním opisů a překladů na žádost účastníka řízení, které pokládá vedoucí soudní kanceláře za mimořádné, uhradí dotyčný účastník řízení podle sazebníku uvedeného v čl. 16 odst. 5.

Článek 73

Aniž by tím byla dotčena ustanovení předchozího článku, lze přiznat náhradu těchto nákladů řízení:

a) částek určených svědkům a znalcům na základě článku 51;

b) nutných výdajů vynaložených účastníky řízení v souvislosti s řízením, zejména výdajů na cestu a pobyt a odměn zmocněnců, poradců nebo advokátů.

Článek 74

1. V případě sporu o přiznání náhrady nákladů řízení rozhodne na návrh dotčeného účastníka řízení, po vyjádření druhého účastníka řízení a vyslechnutí generálního advokáta, senát uvedený v čl. 9 odst. 2, jemuž byla věc přidělena, a to usnesením, proti němuž nelze podat opravný prostředek.

2. Účastníci řízení mohou pro účely výkonu rozhodnutí požádat o vyhotovení stejnopisu usnesení.

Článek 75

1. Pokladna Soudního dvora provádí platby v měně země, v níž má Soudní dvůr sídlo.

Na žádost oprávněného se platby provedou v měně země, v níž byly přiznané náklady vynaloženy nebo v níž byly provedeny úkony, za něž byla přiznána náhrada.

2. Ostatní dlužníci provádějí platby v měně svého domovského státu.

3. Přepočet měn se provádí podle úředního směnného kurzu platného v den platby v zemi, v níž má Soudní dvůr sídlo.

Kapitola 6

BEZPLATNÁ PRÁVNÍ POMOC

Článek 76

1. Není-li některý účastník řízení schopen nést zcela nebo zčásti náklady řízení, může kdykoliv požádat o poskytnutí bezplatné právní pomoci.

K žádosti se přikládají podklady prokazující žadatelovu potřebnost, zejména odpovídající potvrzení příslušného orgánu.

2. Předchází-li žádost návrhu žadatele na zahájení řízení, uvede v ní žadatel stručně předmět svého zamýšleného návrhu.

Žádost nemusí být podána advokátem.

3. Předseda určí soudce zpravodaje. Senát složený ze tří soudců, k němuž zpravodaj přísluší, rozhodne poté, kdy se seznámí s písemným vyjádřením druhého účastníka řízení a vyslechne generálního advokáta, o plném či částečném poskytnutí bezplatné právní pomoci anebo o zamítnutí žádosti. Posoudí, zda není zamýšlený návrh na zahájení řízení zjevně neopodstatněný.

Senát rozhodne usnesením bez uvedení důvodů, které nelze napadnout opravným prostředkem.

4. Senát může kdykoliv bez návrhu nebo na návrh bezplatnou právní pomoc odejmout, změní-li se v průběhu řízení podmínky, na jejichž základě byla poskytnuta.

5. Jestliže je bezplatná právní pomoc poskytnuta, pokladna Soudního dvora vyplatí částku na úhradu výdajů.

V rozhodnutí o nákladech řízení může Soudní dvůr uložit, aby částky vyplacené z důvodu bezplatné právní pomoci byly vráceny do pokladny Soudního dvora.

Tyto částky vymáhá vedoucí soudní kanceláře na tom účastníku řízení, jemuž byla uložena povinnost je vrátit.

Kapitola 7

ZPĚTVZETÍ NÁVRHU

Článek 77

Dohodnou-li se účastníci řízení ještě před rozhodnutím Soudního dvora na řešení svého sporu a oznámí-li Soudnímu dvoru, že upouštějí od všech svých nároků, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 69 odst. 5, přičemž přihlédne k případným návrhům účastníků řízení, které k tomu směřují.

Toto ustanovení se nevztahuje na řízení podle článků 230 a 232 Smlouvy o ES a článků 146 a 148 Smlouvy o ESAE.

Článek 78

Oznámí-li navrhovatel písemně Soudnímu dvoru zpětvzetí návrhu, nařídí předseda vyškrtnutí věci z rejstříku a rozhodne o nákladech řízení v souladu s čl. 69 odst. 5.

Kapitola 8

DORUČOVÁNÍ

Článek 79

1. Doručování stanovené tímto řádem zajišťuje vedoucí soudní kanceláře tak, že na doručovací adresu příjemce je stejnopis dotyčné písemnosti buď zaslán doporučeně s doručenkou, nebo osobně předán proti potvrzení o převzetí.

Stejnopisy písemností určených k doručení jsou vyhotovovány a ověřovány vedoucím soudní kanceláře kromě případů, kdy tyto stejnopisy předložili sami účastníci řízení v souladu s čl. 37 odst. 1.

2. Pokud v souladu s čl. 38 odst. 2 druhým pododstavcem příjemce dal souhlas k doručování telefaxem nebo jinými technickými prostředky, mohou být všechny procesní písemnosti s výjimkou rozsudků a usnesení Soudního dvora doručeny zasláním jejich kopie tímto způsobem.

Pokud není takové zaslání možné z technických důvodů nebo s ohledem na povahu nebo rozsáhlost písemnosti, je písemnost doručena, neuvedl-li příjemce adresu pro doručování, na jeho adresu v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1. Příjemce je o tom vyrozuměn telefaxem nebo jiným technickým prostředkem. Doporučená poštovní zásilka se pak považuje za předanou příjemci desátý den po jejím podání na poště v místě sídla Soudního dvora, ledaže doručenka osvědčuje, že zásilka byla přijata jiného dne, nebo ledaže příjemce uvědomí vedoucího soudní kanceláře ve lhůtě tří týdnů od vyrozumění telefaxem nebo jiným technickým prostředkem, že mu doručovaná zásilka nedošla.

Kapitola 9

LHŮTY

Článek 80

1. Procesní lhůty uvedené ve Smlouvě o EU, ve Smlouvě o ES a ve Smlouvě o ESAE, ve statutu Soudního dvora i v tomto řádu se počítají takto:

a) je-li lhůta vyjádřená ve dnech, týdnech, měsících nebo letech počítána od okamžiku, kdy nastala určitá skutečnost nebo se uskutečnilo určité jednání, nezapočítá se do běhu lhůty den, v němž ke skutečnosti nebo jednání došlo;

b) lhůta vyjádřená v týdnech, měsících nebo letech končí uplynutím dne, který se v posledním týdnu, měsíci nebo roce svým označením nebo číslem shoduje se dnem, kdy nastala skutečnost nebo se uskutečnilo jednání, od nichž se lhůta počítá. Není-li v případě lhůty vyjádřené v měsících nebo letech v posledním měsíci den, který je pro uplynutí lhůty rozhodný, končí lhůta uplynutím posledního dne uvedeného měsíce;

c) je-li lhůta vyjádřena v měsících a ve dnech, počítají se nejprve celé měsíce a poté dny;

d) lhůty zahrnují úřední svátky, neděle a soboty;

e) lhůty nepřestávají běžet po dobu soudních prázdnin.

2. Připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo úřední svátek, končí lhůta uplynutím nejblíže následujícího pracovního dne.

Soudní dvůr sestaví seznam úředních svátků, který bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 81

1. Jestliže lhůta pro podání žaloby proti aktu některého orgánu začíná běžet od zveřejnění tohoto aktu, počítá se tato lhůta ve smyslu čl. 80 odst. 1 písm. a) od konce čtrnáctého dne po jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.

Článek 82

Lhůty stanovené na základě tohoto řádu může prodloužit ten, kdo je stanovil.

Předseda nebo předsedové senátů mohou udělit vedoucímu soudní kanceláře podpisové právo pro stanovení některých lhůt, které jim přísluší na základě tohoto řádu určit, nebo pro jejich prodloužení.

Kapitola 10

PŘERUŠENÍ ŘÍZENÍ

Článek 82a

1. Řízení může být přerušeno:

a) v případech uvedených v čl. 54 třetím pododstavci statutu, usnesením Soudního dvora po vyslechnutí generálního advokáta;

b) ve všech ostatních případech rozhodnutím předsedy po vyslechnutí generálního advokáta a, kromě řízení o předběžné otázce podle článku 103, též účastníků řízení.

Stejně se postupuje v případech usnesení nebo rozhodnutí o pokračování v řízení.

Usnesení nebo rozhodnutí podle tohoto odstavce se doručují účastníkům řízení.

2. Účinky přerušení řízení nastanou dnem označeným v usnesení nebo rozhodnutí o přerušení a, není-li takový den označen, dnem tohoto usnesení nebo rozhodnutí.

V době přerušení nemůže účastníkům žádná procesní lhůta doběhnout.

3. Není-li v usnesení nebo rozhodnutí o přerušení určen konec přerušení, je přerušení ukončeno dnem označeným v usnesení nebo rozhodnutí o pokračování v řízení a, není-li takový den označen, dnem usnesení nebo rozhodnutí o pokračování v řízení.

Ode dne pokračování v řízení počínají procesní lhůty běžet znovu od počátku.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ DRUHY ŘÍZENÍ

Kapitola 1

ODKLAD PROVÁDĚNÍ NEBO NUCENÉHO VÝKONU A JINÁ PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 83

1. Návrh na odklad provádění aktu orgánu podle článku 242 Smlouvy o ES a článku 157 Smlouvy o ESAE je přípustný pouze tehdy, napadl-li navrhovatel dotyčný akt u Soudního dvora žalobou.

Návrh na kterékoli z ostatních předběžných opatření uvedených v článku 243 Smlouvy o ES a článku 158 Smlouvy o ESAE je přípustný pouze tehdy, je-li podán účastníkem řízení ve věci, kterou Soudní dvůr projednává, a souvisí-li s touto věcí.

2. Návrhy uvedené v odstavci 1 tohoto článku musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření.

3. Návrh se předkládá samostatným podáním a v souladu s články 37 a 38.

Článek 84

1. Návrh se doručuje druhému účastníku řízení, jemuž předseda určí krátkou lhůtu k písemnému nebo ústnímu vyjádření.

2. Předseda může nařídit dokazování.

Předseda může vyhovět návrhu dříve, než druhý účastník řízení předloží své vyjádření. Toto rozhodnutí může být později změněno nebo zrušeno, a to i bez návrhu.

Článek 85

Předseda rozhodne o návrhu sám anebo jej předá k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy se použije článek 11.

Je-li návrh předán k rozhodnutí Soudnímu dvoru, ten rozhodne přednostně před všemi ostatními věcmi a po vyslechnutí generálního advokáta. Použije se článek 84.

Článek 86

1. O návrhu se rozhoduje usnesením s odůvodněním, které nelze napadnout opravným prostředkem. Usnesení se neprodleně doručí účastníkům řízení.

2. Výkon usnesení může být podmíněn tím, že navrhovatel složí jistotu, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem.

3. V usnesení může být označen den, jímž předběžné opatření pozbývá účinků. Není-li takový den označen, pozbývá předběžné opatření účinků vyhlášením rozsudku, jímž se končí řízení.

4. Usnesení má pouze předběžnou povahu a nikterak nepředjímá rozhodnutí Soudního dvora v hlavním řízení.

Článek 87

Usnesení může být na návrh účastníka řízení v důsledku změny okolností kdykoliv změněno nebo zrušeno.

Článek 88

Zamítnutí návrhu na předběžné opatření nebrání účastníku řízení, který jej podal, v podání dalšího návrhu založeného na nových skutečnostech.

Článek 89

Ustanovení této kapitoly se použijí na návrhy na odklad nuceného výkonu rozhodnutí Soudního dvora nebo aktu jiného orgánu, které byly podány na základě článků 244 a 256 Smlouvy o ES a článků 159 a 164 Smlouvy o ESAE.

V usnesení, kterým se návrhu vyhovuje, se případně označí den, kdy předběžné opatření pozbývá účinků.

Článek 90

1. Návrh podle čl. 81 třetího a čtvrtého pododstavce Smlouvy o ESAE musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) osob nebo podniků podléhajících dozoru;

b) předmět a účel dozoru.

2. Předseda rozhodne usnesením. Použije se článek 86.

V případě nepřítomnosti nebo překážky na straně předsedy se použije článek 11.

Kapitola 2

NÁMITKY A PŘEKÁŽKY V PRŮBĚHU ŘÍZENÍ

Článek 91

1. Požaduje-li některý účastník řízení, aby Soudní dvůr vydal rozhodnutí o námitce nebo překážce, aniž by se zabýval věcí samou, předloží svůj návrh samostatným podáním.

Návrh musí obsahovat skutkové a právní důvody, na nichž je založen, návrhové žádání a musí k němu být přiloženy písemnosti, jichž se dovolává.

2. Jakmile je návrh podán, určí předseda druhému účastníku řízení lhůtu pro písemné předložení důvodů a návrhového žádání.

3. Nerozhodne-li Soudní dvůr jinak, projedná se návrh ústně.

4. Po vyslechnutí generálního advokáta Soudní dvůr o návrhu rozhodne nebo si vyhradí rozhodnout o něm spolu s věcí samou.

Zamítne-li Soudní dvůr návrh nebo vyhradí-li si rozhodnout o něm spolu s věcí samou, určí předseda nové lhůty pro pokračování v řízení.

Článek 92

1. Je-li Soudní dvůr zjevně nepříslušný k projednání určitého návrhu nebo je-li určitý návrh zjevně nepřípustný, může Soudní dvůr, aniž by pokračoval v řízení, po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním.

2. Soudní dvůr může kdykoliv bez návrhu posoudit, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení nebo po vyslechnutí účastníků vyslovit, že návrh se stal bezpředmětným a že ve věci již nerozhodne; rozhoduje přitom podle čl. 91 odst. 3 a 4.

Kapitola 3

VSTUP VEDLEJŠÍHO ÚČASTNÍKA DO ŘÍZENÍ

Článek 93

1. Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení se podává ve lhůtě šesti týdnů ode dne zveřejnění oznámení uvedeného v čl. 16 odst. 6.

Návrh musí obsahovat:

a) označení věci;

b) označení hlavních účastníků řízení;

c) jméno (název) a bydliště (sídlo) vedlejšího účastníka;

d) doručovací adresu vedlejšího účastníka v místě sídla Soudního dvora;

e) návrhové žádání, které vedlejší účastník hodlá podpořit;

f) popis okolností zakládajících právo vstoupit do řízení, pokud je návrh podán na základě čl. 40 druhého nebo třetího pododstavce statutu.

Vedlejší účastník musí být zastoupen v souladu s ustanoveními článku 19 statutu.

Použijí se ustanovení článků 37 a 38.

2. Návrh na vstup do řízení se doručuje účastníkům řízení.

Než o návrhu na vstup do řízení rozhodne, umožní předseda účastníkům, aby předložili písemná nebo ústní vyjádření.

Předseda rozhoduje o návrhu usnesením nebo předá návrh k rozhodnutí Soudnímu dvoru.

3. Povolí-li předseda vstup do řízení, obdrží vedlejší účastník veškeré procesní písemnosti, které byly doručeny účastníkům řízení. Na žádost účastníka však předseda může vyloučit předání tajných nebo důvěrných písemností.

4. Vedlejší účastník musí přijmout stav řízení, jaký je tu v době jeho vstupu do něj.

5. Předseda určí lhůtu, v níž vedlejší účastník může předložit spis vedlejšího účastníka.

Spis vedlejšího účastníka musí obsahovat:

a) návrhové žádání vedlejšího účastníka, které směřuje k úplné nebo částečné podpoře či úplnému nebo částečnému zamítnutí návrhového žádání jednoho z účastníků řízení;

b) důvody a argumenty vedlejšího účastníka;

c) označení případných důkazů.

6. Po doručení spisu vedlejšího účastníka určí předseda případně lhůtu, v níž se účastníci řízení mohou k tomuto spisu vyjádřit.

7. K návrhu na vstup vedlejšího účastníka do řízení, který je předložen po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1, avšak dříve, než bylo rozhodnuto o zahájení ústní části řízení podle čl. 44 odst. 3, lze přihlédnout. V takovém případě, jestliže předseda povolí vstup do řízení, může se vedlejší účastník vyjádřit na základě zprávy k jednání, která mu byla předána, během ústní části řízení, pokud se koná.

Kapitola 4

ROZSUDEK PRO ZMEŠKÁNÍ A ODPOR

Článek 94

1. Jestliže žalovaný, proti němuž byla řádně vznesena žaloba, nepředloží žalobní odpověď ve stanovené formě a lhůtě, může žalobce navrhnout vydání rozsudku pro zmeškání.

Návrh se doručuje žalovanému. Soudní dvůr může rozhodnout o zahájení ústní části řízení o návrhu.

2. Dříve, než vydá rozsudek pro zmeškání, přezkoumá Soudní dvůr, po vyslechnutí generálního advokáta, zda je žaloba přípustná, zda byly splněny veškeré formální náležitosti a zda se návrhové žádání žalobce jeví opodstatněným. Může nařídit dokazování.

3. Rozsudek pro zmeškání je vykonatelný. Soudní dvůr však může pozastavit jeho výkon do doby, než rozhodne o odporu podaném podle odstavce 4, nebo výkon rozhodnutí podmínit složením jistoty, jejíž výše a povaha se určí s přihlédnutím k okolnostem; jistota se vrací, nebyl-li odpor podán anebo byl-li zamítnut.

4. Proti rozsudku pro zmeškání lze podat odpor.

Odpor musí být podán do jednoho měsíce od doručení rozsudku a splňovat formální náležitosti stanovené v článcích 37 a 38.

5. Po doručení odporu určí předseda druhému účastníkovi řízení lhůtu k písemnému vyjádření.

V dalším průběhu řízení se použijí články 44 a následující.

6. Soudní dvůr rozhodne rozsudkem, proti kterému je další odpor nepřípustný.

Písemné vyhotovení tohoto rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení rozsudku pro zmeškání. Na rozsudek vydaný k odporu se odkáže na okraji písemného vyhotovení rozsudku pro zmeškání.

Kapitola 5

Článek 95

(zrušen)

Článek 96

(zrušen)

Kapitola 6

MIMOŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Oddíl 1 – Námitka třetí osoby

Článek 97

1. Na námitku třetí osoby se použijí ustanovení článků 37 a 38; námitka musí dále označit:

a) napadený rozsudek;

b) v čem napadený rozsudek poškozuje práva třetí osoby;

c) důvody, pro něž se třetí osoba nemohla zúčastnit hlavního řízení.

Námitka se podává proti všem účastníkům hlavního řízení.

Byl-li rozsudek zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*, musí být námitka podána do dvou měsíců po zveřejnění.

2. Na návrh třetí osoby lze odložit výkon napadeného rozsudku. Použijí se ustanovení hlavy III kapitoly 1.

3. Napadený rozsudek se pozmění v rozsahu, v němž se vyhoví námitce třetí osoby.

Písemné vyhotovení rozsudku vydaného k námitce třetí osoby se připojí k písemnému vyhotovení napadeného rozsudku. Na rozsudek vydaný k námitce třetí osoby se odkáže na okraji písemného vyhotovení napadeného rozsudku.

Oddíl 2 – Obnova řízení

Článek 98

Obnovu řízení lze navrhnout do tří měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnosti, na níž je návrh založen.

Článek 99

1. Na návrh na obnovu řízení se použijí ustanovení článků 37 a 38; návrh musí dále označit:

a) napadený rozsudek;

b) body, v nichž je rozsudek napadán;

c) skutečnosti, na nichž je návrh založen;

d) důkazní prostředky, jež mají prokázat existenci skutečností odůvodňujících obnovu řízení a dodržení lhůty uvedené v článku 98.

2. Návrh na obnovu řízení se podává proti všem účastníkům řízení ve věci, v níž byl vydán napadený rozsudek.

Článek 100

1. Aniž by předjímal rozhodnutí ve věci samé, rozhodne Soudní dvůr rozsudkem o přípustnosti návrhu na neveřejném zasedání po vyslechnutí generálního advokáta a s ohledem na písemná vyjádření účastníků řízení.

2. Shledá-li Soudní dvůr, že návrh je přípustný, projedná znovu věc samou a rozhodne rozsudkem v souladu s ustanoveními tohoto řádu.

3. Písemné vyhotovení nového rozsudku se připojí k písemnému vyhotovení původního rozsudku. Na nový rozsudek se odkáže na okraji písemného vyhotovení původního rozsudku.

Kapitola 7

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY PROTI ROZHODNUTÍM ROZHODČÍHO VÝBORU

Článek 101

1. Návrh na zahájení řízení o opravném prostředku uvedeném v čl. 18 druhém pododstavci Smlouvy o ESAE musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) navrhovatele;

b) postavení podepsaného;

c) označení napadeného rozhodnutí Rozhodčího výboru;

d) označení účastníků řízení;

e) stručný popis skutkového stavu;

f) důvody návrhu a návrhové žádání.

2. Použijí se ustanovení čl. 37 odst. 3 a 4 a čl. 38 odst. 2, 3 a 5.

K návrhu se dále připojí ověřený opis napadeného rozhodnutí.

3. Bezprostředně po podání návrhu vyzve vedoucí soudní kanceláře Soudního dvora kancelář Rozhodčího výboru, aby Soudnímu dvoru předala spis ve věci.

4. V dalším průběhu tohoto řízení se použijí články 39, 40, 55 a následující.

5. Soudní dvůr rozhodne rozsudkem. Zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Rozhodčího výboru, může mu věc vrátit zpět.

Kapitola 8

VÝKLAD ROZSUDKŮ

Článek 102

1. Žádost o výklad rozsudku se podává v souladu s články 37 a 38. Žádost musí dále označit:

a) dotyčný rozsudek;

b) části textu, jejichž výklad je požadován.

Žádost se podává proti všem účastníkům řízení, v němž byl tento rozsudek vydán.

2. Soudní dvůr rozhodne rozsudkem poté, kdy poskytl účastníkům řízení příležitost k vyjádřením, a po vyslechnutí generálního advokáta.

Písemné vyhotovení rozsudku se připojuje k písemnému vyhotovení vykládaného rozsudku. Na rozsudek provádějící výklad se odkáže na okraji písemného vyhotovení vykládaného rozsudku.

Kapitola 9

ŘÍZENÍ O PŘEDBĚŽNÉ OTÁZCE A JINÁ ŘÍZENÍ VE VĚCI VÝKLADU

Článek 103

1. V případech uvedených v článku 23 statutu se na řízení použijí ustanovení tohoto řádu s výhradou úprav nutných s ohledem na povahu řízení o předběžné otázce.

2. Ustanovení odstavce 1 se použije na žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce upravené Protokolem o výkladu Úmluvy ze dne 29. února 1968 o vzájemném uznávání společností a právnických osob Soudním dvorem a Protokolem o výkladu Úmluvy ze dne 27. září 1968 o soudní příslušnosti a o výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech Soudním dvorem, které byly podepsány v Lucemburku dne 3. června 1971, jakož i na řízení podle článku 4 posledně uvedeného protokolu.

Ustanovení odstavce 1 se použije rovněž na žádosti upravené případně jinými dohodami.

Článek 104

1. Rozhodnutí vnitrostátních soudů uvedená v článku 103 se členským státům sdělují v původním znění společně s překladem do úředního jazyka státu, kterému jsou určena.

V případech uvedených v článku 23 třetím pododstavci statutu se rozhodnutí vnitrostátních soudů sdělují státům, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolnímu úřadu ESVO v původním znění společně s překladem do jednoho z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1, který si příjemce zvolí.

Je-li třetí stát oprávněn účastnit se řízení o předběžné otázce v souladu s čl. 23 čtvrtým pododstavcem statutu, sděluje se mu rozhodnutí vnitrostátního soudu v původním znění společně s překladem do jednoho z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1, který si dotyčný třetí stát zvolí.

2. Pokud jde o zastupování a osobní účast účastníků původního řízení v řízení o předběžné otázce, bere Soudní dvůr v úvahu příslušná procesní pravidla vnitrostátního soudu, který se na něj obrátil.

3. Je-li položena předběžná otázka, jež je shodná s otázkou, o níž již Soudní dvůr rozhodl, může-li být odpověď na takovou otázku jasně vyvozena z judikatury nebo nelze-li o odpovědi na tuto otázku rozumně pochybovat, může Soudní dvůr po vyrozumění předkládajícího soudu, po vyslechnutí případných vyjádření předložených zúčastněnými, uvedenými v článku 23 statutu, a po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním, jež případně odkáže na předchozí rozsudek nebo příslušnou judikaturu.

4. Aniž by tím byla dotčena ustanovení odstavce 3, zahrnuje řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem též ústní část. Soudní dvůr však, po předložení spisů nebo vyjádření uvedených v článku 23 statutu, na základě zprávy soudce zpravodaje, po vyrozumění těch zúčastněných, kteří mají podle výše uvedených ustanovení právo takové spisy nebo vyjádření předložit, a pokud žádný z nich nepředloží žádost s důvody, pro něž si přeje být vyslechnut, může poté, kdy vyslechl generálního advokáta, rozhodnout jinak. Žádost musí být podána ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předložených spisů nebo písemných vyjádření účastníku řízení nebo zúčastněnému. Předseda může tuto lhůtu prodloužit.

5. Soudní dvůr může poté, kdy vyslechl generálního advokáta, požádat vnitrostátní soud o vysvětlení.

6. Rozhodnutí o nákladech řízení o předběžné otázce přísluší vnitrostátnímu soudu.

Ve zvláštních případech může Soudní dvůr poskytnout právní pomoc, jež usnadní zastupování účastníka nebo jeho osobní účast při řízení.

Článek 104a

K žádosti vnitrostátního soudu může předseda na návrh soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta výjimečně rozhodnout o projednání předběžné otázky ve zrychleném řízení odchylně od ustanovení tohoto řádu, pokud udávané okolnosti svědčí o tom, že rozhodnutí o předběžné otázce předložené Soudnímu dvoru je mimořádně naléhavé.

V takovém případě předseda neprodleně určí den jednání, který musí být sdělen účastníkům původního řízení a ostatním zúčastněným, uvedeným v článku 23 statutu, společně s doručením rozhodnutí o předložení předběžné otázky.

Účastníci řízení a ostatní zúčastnění uvedení v předchozím pododstavci mohou případně předložit ve lhůtě určené předsedou, která nesmí být kratší než patnáct dnů, své spisy nebo písemná vyjádření. Předseda může vyzvat účastníky řízení a ostatní dotčené zúčastněné, aby své spisy nebo písemná vyjádření omezili na podstatné právní aspekty předběžné otázky.

Případné spisy nebo písemná vyjádření se sdělují účastníkům řízení a ostatním výše uvedeným zúčastněným před jednáním.

Soudní dvůr rozhodne po vyslechnutí generálního advokáta.

Kapitola 10

ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ PODLE ČLÁNKŮ 103 AŽ 105 SMLOUVY O ESAE

Článek 105

1. V případě uvedeném v čl. 103 třetím pododstavci Smlouvy o ESAE se návrh předkládá ve čtyřech ověřených stejnopisech. Návrh se doručí Komisi.

2. K návrhu se přikládá návrh příslušné dohody nebo úmluvy, připomínky Komise určené dotčenému státu a veškeré další podklady.

Komise předloží ve lhůtě deseti dnů své vyjádření Soudnímu dvoru, přičemž tuto lhůtu může předseda po vyslechnutí dotyčného státu prodloužit.

Ověřený stejnopis výše uvedeného vyjádření se doručuje tomuto státu.

3. Jakmile byl návrh podán, předseda určí soudce zpravodaje. Jakmile byl soudce zpravodaj určen, rozhodne první generální advokát o přidělení věci generálnímu advokátovi.

4. Rozhodnutí je vyneseno po vyslechnutí generálního advokáta na neveřejném zasedání.

Zmocněnci a poradci dotčeného státu a Komise jsou vyslechnuti, pokud o to požádají.

Článek 106

1. V případech uvedených v čl. 104 posledním pododstavci a čl. 105 posledním pododstavci Smlouvy o ESAE se použijí ustanovení článků 37 a následujících.

2. Návrh se doručuje státu, z něhož pocházejí osoba nebo podnik, proti nimž návrh směřuje.

Kapitola 11

POSUDKY

Článek 107

1. Je-li žádost o posudek podle článku 300 Smlouvy o ES podána Evropským parlamentem, doručuje se Radě, Komisi i členským státům. Je-li žádost podána Radou, doručuje se Komisi a Evropskému parlamentu. Je-li žádost podána Komisí, doručuje se Radě, Evropskému parlamentu i členským státům. Je-li žádost podána některým z členských států, doručuje se Radě, Komisi, Evropskému parlamentu a ostatním členským státům.

Předseda určí orgánům a členským státům, kterým se žádost doručuje, lhůtu k tomu, aby předložily písemná vyjádření.

2. Posudek se může týkat jak slučitelnosti zamýšlené dohody s ustanoveními Smlouvy o ES, tak i pravomoci Společenství nebo některého z jeho orgánů takovou dohodu uzavřít.

Článek 108

1. Jakmile je podána žádost o posudek podle článku 107, předseda určí soudce zpravodaje.

2. Soudní dvůr vydá posudek s odůvodněním po vyslechnutí generálních advokátů na neveřejném zasedání.

3. Posudek podepsaný předsedou, ostatními soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se doručuje Radě, Komisi, Evropskému parlamentu a členským státům.

Článek 109

(zrušen)

Kapitola 12

ŽÁDOSTI O VÝKLAD PODLE ČLÁNKU 68 SMLOUVY O ES

Článek 109a

1. Žádost o rozhodnutí ve věci výkladu podle čl. 68 odst. 3 Smlouvy o ES se doručuje Komisi a členským státům, je-li žádost podána Radou; je-li žádost podána Komisí doručuje se Radě a členským státům; je-li žádost podána členským státem, doručuje se Radě, Komisi a ostatním členským státům.

Předseda určí orgánům a členským státům, kterým se žádost doručuje, lhůtu k tomu, aby předložily písemná vyjádření.

2. Jakmile je podána žádost uvedená v odstavci 1, předseda určí soudce zpravodaje. Neprodleně poté první generální advokát přidělí žádost některému generálnímu advokátovi.

3. Poté, kdy generální advokát předloží stanovisko, Soudní dvůr rozhodne o žádosti rozsudkem.

Řízení o žádosti zahrnuje ústní část, požádá-li o to členský stát nebo některý z orgánů uvedených v odstavci 1.

Kapitola 13

ŘEŠENÍ SPORŮ PODLE ČLÁNKU 35 SMLOUVY O EU

Článek 109b

1. V případě sporů mezi členskými státy podle čl. 35 odst. 7 Smlouvy o EU žádost Soudnímu dvoru podává jedna ze stran sporu. Žádost se doručuje ostatním členským státům a Komisi.

V případě sporů mezi členskými státy a Komisí podle čl. 35 odst. 7 Smlouvy o EU žádost Soudnímu dvoru podává jedna ze stran sporu. Je-li žádost podána členským státem, doručuje se ostatním členským státům, Radě a Komisi. Je-li žádost podána Komisí, doručuje se členským státům a Radě.

Předseda určí orgánům a členským státům, kterým se žádost doručuje, lhůtu k tomu, aby předložily písemná vyjádření.

2. Jakmile je podána žádost podle odstavce 1, předseda určí soudce zpravodaje. Neprodleně poté přidělí první generální advokát žádost některému generálnímu advokátovi.

3. Poté, kdy generální advokát předloží stanovisko, Soudní dvůr rozhodne o sporu rozsudkem.

Řízení o žádosti zahrnuje ústní část, požádá-li o to členský stát nebo některý z orgánů uvedených v odstavci 1.

4. Stejný postup se použije, jestliže dohoda uzavřená mezi členskými státy uděluje Soudnímu dvoru pravomoc k rozhodování o sporu mezi členskými státy nebo mezi členskými státy a orgánem.

HLAVA IV

KASAČNÍ OPRAVNÝ PROSTŘEDEK PROTI ROZHODNUTÍM SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

Článek 110

V případě kasačního opravného prostředku proti rozhodnutím Soudu prvního stupně podle článků 56 a 57 statutu je jednacím jazykem jazyk, v němž bylo vydáno rozhodnutí Soudu prvního stupně, proti němuž je opravný prostředek podán, aniž by tím byla dotčena ustanovení čl. 29 odst. 2 písm. b) a c) a čl. 29 odst. 3 čtvrtého pododstavce.

Článek 111

1. Kasační opravný prostředek se podává doručením návrhu kanceláři Soudního dvora nebo Soudu prvního stupně.

2. Kancelář Soudu prvního stupně předá soudní spis prvního stupně a případně i kasační opravný prostředek neprodleně kanceláři Soudního dvora.

Článek 112

1. Kasační opravný prostředek musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) účastníka řízení, jenž podává kasační opravný prostředek a dále se označuje jako „navrhovatel“;

b) označení dalších účastníků řízení před Soudem prvního stupně;

c) právní důvody a argumenty;

d) návrhové žádání.

Na kasační opravný prostředek se použijí článek 37 a čl. 38 odst. 2 a 3.

2. Rozhodnutí Soudu prvního stupně, proti němuž je podán kasační opravný prostředek, musí být k tomuto opravnému prostředku přiloženo. Musí být označen den, kdy bylo napadené rozhodnutí navrhovateli oznámeno.

3. Není-li kasační opravný prostředek v souladu s čl. 38 odst. 3 nebo čl. 112 odst. 2, použije se čl. 38 odst. 7.

Článek 113

1. Návrhové žádání v kasačním opravném prostředku musí směřovat k:

— úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Soudu prvního stupně,

— úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, přičemž nelze vznést nové žádání.

2. Kasační opravný prostředek nesmí měnit předmět sporu před Soudem prvního stupně.

Článek 114

Kasační opravný prostředek se doručuje všem účastníkům řízení před Soudem prvního stupně. Použije se článek 39.

Článek 115

1. Kterýkoli účastník řízení před Soudem prvního stupně může předložit kasační odpověď ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku. Lhůtu pro předložení odpovědi nelze prodloužit.

2. Kasační odpověď musí obsahovat:

a) jméno (název) a bydliště (sídlo) předkladatele;

b) den, kdy mu byl kasační opravný prostředek doručen;

c) právní důvody a argumenty;

d) návrhové žádání.

Použijí se článek 37 a čl. 38 odst. 2 a 3.

Článek 116

1. Návrhové žádání v kasační odpovědi musí směřovat k:

— úplnému nebo částečnému zamítnutí kasačního opravného prostředku nebo úplnému či částečnému zrušení rozhodnutí Soudu prvního stupně,

— úplnému nebo částečnému vyhovění návrhovému žádání, které bylo vzneseno v prvním stupni, přičemž nelze vznést nové žádání.

2. Kasační odpověď nesmí měnit předmět sporu před Soudem prvního stupně.

Článek 117

1. Kasační opravný prostředek a kasační odpověď mohou být doplněny replikou a duplikou, pokud to předseda s ohledem na příslušnou žádost předloženou navrhovatelem ve lhůtě sedmi dnů ode dne doručení kasační odpovědi považuje za nezbytné a výslovně povolí předložení repliky, aby tak umožnil navrhovateli hájit svůj názor, nebo za účelem přípravy rozhodnutí o opravném prostředku. Předseda určí lhůtu pro předložení repliky a při jejím doručení i lhůtu pro předložení dupliky.

2. Pokud návrhové žádání v kasační odpovědi směřuje k úplnému nebo částečnému zrušení rozhodnutí Soudu prvního stupně z důvodu, který nebyl uplatněn v kasačním opravném prostředku, může navrhovatel nebo jiný účastník řízení předložit ve lhůtě dvou měsíců od doručení dotyčné kasační odpovědi repliku, jež se omezí pouze na tento důvod. Na každý další doplňující spis účastníka předložený po této replice se použije odstavec 1.

Článek 118

S výhradou následujících ustanovení se na řízení před Soudním dvorem o kasačním opravném prostředku proti rozhodnutí Soudu prvního stupně použijí čl. 42 odst. 2 a články 43, 44, 55 až 90, 93, 95 až 100 a článek 102.

Článek 119

Pokud je kasační opravný prostředek zcela nebo zčásti zjevně nepřípustný nebo zjevně neopodstatněný, může Soudní dvůr kdykoliv na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta tento opravný prostředek usnesením s odůvodněním úplně nebo částečně odmítnout.

Článek 120

Po předložení spisů uvedených v čl. 115 odst. 1, případně v čl. 117 odst. 1 a 2, může Soudní dvůr na základě zprávy soudce zpravodaje a po vyslechnutí generálního advokáta a účastníků řízení rozhodnout o tom, že projedná kasační opravný prostředek bez ústní části řízení, ledaže některý z účastníků řízení podá žádost uvádějící důvody, pro něž si přeje být vyslechnut. Žádost musí být podána ve lhůtě jednoho měsíce od sdělení účastníku, že písemná část řízení byla ukončena. Předseda může tuto lhůtu prodloužit.

Článek 121

Zpráva uvedená v čl. 44 odst. 2 se předkládá Soudnímu dvoru po předložení spisů uvedených v čl. 115 odst. 1 a případně v čl. 117 odst. 1 a 2. Nejsou-li uvedené spisy předloženy, použije se stejný postup po uplynutí lhůty stanovené pro jejich předložení.

Článek 122

Není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.

Ve sporech mezi Společenstvími a jejich zaměstnanci:

— se článek 70 použije pouze na kasační opravný prostředek podaný orgány,

— odchylně od čl. 69 odst. 2, může Soudní dvůr v případě kasačních opravných prostředků podaných úředníky nebo jinými zaměstnanci některého orgánu rozhodnout, že se náklady řízení rozdělí mezi účastníky řízení, pokud to vyžadují ohledy spravedlivého řešení.

V případě zpětvzetí kasačního opravného prostředku se použije čl. 69 odst. 5.

Pokud je kasační opravný prostředek podaný členským státem nebo orgánem, které nebyly účastníky řízení před Soudem prvního stupně, opodstatněný, může Soudní dvůr rozhodnout, že se náklady řízení rozdělí mezi účastníky řízení nebo že navrhovatel, jenž měl ve věci úspěch, musí nahradit účastníkovi řízení, který neuspěl, náklady, které mu v důsledku kasačního opravného prostředku vznikly.

Článek 123

Návrh na vstup vedlejšího účastníka do řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem musí být podán ve lhůtě jednoho měsíce, která počíná běžet od zveřejnění uvedeného v čl. 16 odst. 6.

HLAVA V

ŘÍZENÍ UPRAVENÁ DOHODOU O EHP

Článek 123a

1. V případě uvedeném v čl. 111 odst. 3 Dohody o EHP [1] žádost Soudnímu dvoru předloží smluvní strany, které jsou stranami sporu. Žádost se doručuje ostatním smluvním stranám, Komisi, Kontrolnímu úřadu ESVO a případně dalším zúčastněným, kterým by se oznamovala žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v téže otázce výkladu právních předpisů Společenství.

Předseda určí smluvním stranám a ostatním zúčastněným, kterým se žádost doručuje, lhůtu pro předložení písemného vyjádření.

Žádost se podává v jednom z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1. Použijí se ustanovení odstavců 3 až 5 uvedeného článku. Ustanovení čl. 104 odst. 1 se použijí přiměřeně.

[1] Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 27.

2. Jakmile je podána žádost podle předchozího odstavce, předseda určí soudce zpravodaje. Neprodleně poté přidělí první generální advokát žádost některému generálnímu advokátovi.

Soudní dvůr vydá k žádosti rozhodnutí s odůvodněním po vyslechnutí generálního advokáta na neveřejném zasedání.

3. Rozhodnutí Soudního dvora podepsané předsedou, soudci zúčastněnými na poradě a vedoucím soudní kanceláře se doručí smluvním stranám a ostatním zúčastněným uvedeným v odstavci 1.

Článek 123b

V případě uvedeném v článku 1 protokolu 34 Dohody o EHP se žádost vnitrostátního soudu doručuje účastníkům řízení, smluvním stranám, Komisi, Kontrolnímu úřadu ESVO a případně i ostatním zúčastněným, kterým by se oznamovala žádost o rozhodnutí o předběžné otázce v téže otázce výkladu právních předpisů Společenství.

Pokud není žádost předložena v jednom z jazyků uvedených v čl. 29 odst. 1, musí k ní být přiložen překlad do jednoho z těchto jazyků.

Ve lhůtě dvou měsíců po jejím doručení jsou účastníci řízení, smluvní strany a ostatní zúčastnění, uvedení v prvním pododstavci, oprávněni předložit své spisy nebo písemná vyjádření.

Řízení se přiměřeně řídí ustanoveními tohoto řádu.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 124

1. Předseda vyzve osoby, jimž je uloženo složit před Soudním dvorem přísahu jako svědkové nebo znalci, aby vypovídaly pravdivě nebo aby plnily svůj úkol podle svého nejlepšího svědomí a zcela nestranně, a poučí je o trestních následcích stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

2. Svědkové skládají přísahu v souladu s čl. 47 odst. 5 prvním pododstavcem nebo způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy jejich domovského státu umožňují svědkům, aby v soudním řízení vedle přísahy nebo namísto ní učinili místopřísežné prohlášení, mohou svědkové toto prohlášení učinit způsobem a za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy jejich domovského státu.

Pokud vnitrostátní právní předpisy domovského státu svědka neumožňují ani složit přísahu, ani učinit místopřísežné prohlášení, postupuje se podle odstavce 1.

3. Ustanovení odstavce 2 se použije přiměřeně na znalce, přičemž odkaz na čl. 47 odst. 5 první pododstavec se v takovém případě nahrazuje odkazem na čl. 49 odst. 6 první pododstavec.

Článek 125

Aniž by tím byl dotčen článek 223 Smlouvy o ES a článek 139 Smlouvy o ESAE, schválí Soudní dvůr po poradě s příslušnými vládami doplňkový jednací řád s pravidly, která upraví jeho postup ve vztahu k:

a) žádostem o dožádání;

b) žádostem o bezplatnou právní pomoc;

c) oznámení Soudního dvora o porušení přísahy svědky nebo znalci podle článku 30 statutu.

Článek 125a

Soudní dvůr může vydat praktické pokyny zejména k přípravě a průběhu ústního jednání před ním a též k předkládání spisů nebo písemných vyjádření účastníků řízení nebo zúčastněných.

Článek 126

Tento jednací řád nahrazuje jednací řád Soudního dvora Evropských společenství ze dne 4. prosince 1974 (*Úř. věst.* 350, 28.12.1974, s. 1), ve znění posledních změn ze dne 15. května 1991.

Článek 127

Tento jednací řád, který je závazný v jazycích uvedených v čl. 29 odst. 1, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po svém zveřejnění.

PŘÍLOHA

ROZHODNUTÍ O SVÁTCÍCH

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na čl. 80 odst. 2 jednacího řádu, který Soudnímu dvoru ukládá sestavení seznamu úředních svátků,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Seznam úředních svátků ve smyslu čl. 80 odst. 2 jednacího řádu je následující:

— Nový rok,

— Velikonoční pondělí,

— 1. květen,

— Nanebevstoupení Páně,

— Svatodušní pondělí,

— 23. červen,

— 15. srpen,

— 1. listopad,

— 25. prosinec,

— 26. prosinec.

Úřední svátky uvedené v prvním pododstavci jsou úředními svátky dodržovanými v sídle Soudního dvora.

Článek 2

Ustanovení čl. 80 odst. 2 jednacího řádu odkazují výlučně na úřední svátky uvedené v článku 1 tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí, které je přílohou k jednacímu řádu, vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Doplňkový řád [1]

Obsah

Kapitola I – Dožádání (články 1 až 3) 30

Kapitola II – Bezplatná právní pomoc (články 4 a 5) 31

Kapitola III – Oznámení o porušení přísahy svědky a znalci (články 6 a 7) 31

Závěrečná ustanovení (články 8 a 9) 31

Příloha I – Seznam uvedený v čl. 2 prvním pododstavci 31

Příloha II – Seznam uvedený v čl. 4 druhém pododstavci 31

Příloha III – Seznam uvedený v článku 6 31

Kapitola I

Dožádání

Článek 1

Dožádání se provádí usnesením; toto usnesení obsahuje příjmení, jméno, postavení a adresu svědků nebo znalců, uvádí skutečnosti, k nimž budou svědkové nebo znalci vyslechnuti, označuje účastníky řízení, jejich zmocněnce, advokáty nebo poradce, jakož i jejich doručovací adresu a uvádí stručně předmět sporu.

Usnesení se doručuje účastníkům řízení prostřednictvím vedoucího soudní kanceláře.

Článek 2

Vedoucí soudní kanceláře zašle usnesení příslušnému orgánu, uvedenému v příloze I, členského státu, na jehož území má být výslech svědků nebo znalců proveden. K usnesení se případně přiloží překlad do úředního jazyka či úředních jazyků členského státu, jemuž je určeno.

Orgán určený na základě prvního pododstavce předá usnesení soudnímu orgánu příslušnému podle vnitrostátního práva jeho členského státu.

Příslušný soudní orgán provede dožádání v souladu s ustanoveními svého vnitrostátního práva. Po jeho provedení předá příslušný soudní orgán orgánu určenému na základě prvního pododstavce usnesení o dožádání, prováděcí písemnosti a výkaz nákladů. Tyto dokumenty se zašlou vedoucímu kanceláře Soudního dvora.

Překlad písemností do jednacího jazyka zajišťuje vedoucí soudní kanceláře.

Článek 3

Soudní dvůr nese náklady na dožádání s výhradou uložení jejich případné náhrady účastníkům řízení.

---

[1] Vydaný v Lucemburku dne 4. prosince 1974 (Úř. věst. L 350, 28.12.1974, s. 29) a změněný dne 11. března 1997 (Úř. věst. L 103, 19.4.1997, s. 4) a dne 21. února 2006 (Úř. věst. L 72, 11.3.2006, s.1.).

KAPITOLA II

Bezplatná právní pomoc

Článek 4

Soudní dvůr v usnesení, kterým přiznává nárok na poskytnutí bezplatné právní pomoci, nařídí, aby byl ustanoven advokát ku pomoci oprávněnému.

Nenavrhne-li dotyčná osoba sama advokáta, nebo usoudí-li Soud, že její volba je nepřípustná, zašle vedoucí soudní kanceláře stejnopis usnesení a opis žádosti o bezplatnou právní pomoc příslušnému orgánu dotyčného státu uvedenému v příloze II.

Soudní dvůr s ohledem na návrhy uvedeného orgánu ustanoví z úřední povinnosti advokáta, který má dotyčnou osobu zastupovat.

Článek 5

Soudní dvůr vyplatí částku na úhradu výdajů.

Soudní dvůr rozhodne o výlohách a odměně advokáta; na návrh může předseda nařídit, aby mu byla poskytnuta záloha.

KAPITOLA III

Oznámení o porušení přísahy svědky a znalci

Článek 6

Soudní dvůr může po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout, že oznámí příslušnému orgánu, uvedenému v příloze III, členského státu, jehož soudy jsou příslušné pro účely trestního stíhání, křivé svědectví nebo nepravdivou výpověď znalce pod přísahou, s přihlédnutím k ustanovení článku 124 jednacího řádu.

Článek 7

Předání rozhodnutí Soudního dvora zajišťuje vedoucí soudní kanceláře. V rozhodnutí se uvedou skutečnosti a okolnosti, na kterých je oznámení založeno.

Závěrečná ustanovení

Článek 8

Tento doplňkový řád nahrazuje doplňkový řád ze dne 9. března 1962 (Úř. věst. 34, 5.5.1962, s. 1113/62).

Článek 9

Tento řád, který je závazný v jazycích uvedených v čl. 29 odst. 1 jednacího řádu, bude zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Vstoupí v platnost dnem svého zveřejnění.

(Přílohy byly změněny v návaznosti na rozšíření)